

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑.ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลคึกคักได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลคึกคัก ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา เป็นเทศบาลตำบลคึกคัก ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๓๖ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา เป็นเทศบาลตำบลคึกคัก

ตำบลคึกคัก เป็นตำบลหนึ่งในจำนวน ๖ ตำบลของอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัดพังงา ติดชายฝั่งทะเลอันดามัน

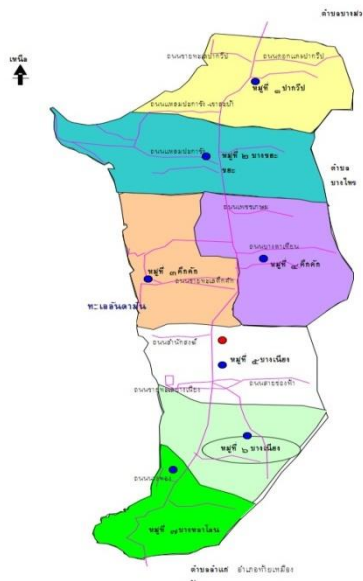
- อยู่ห่างจากจังหวัดพังงาตามทางหลวงหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) ระยะทางประมาณ ๘๔ กิโลเมตร
- อยู่ห่างจากอำเภอตะกั่วป่า ระยะทางประมาณ ๒๔ กิโลเมตร

สำนักงานเทศบาลตำบลคึกคัก ตั้งอยู่เลขที่ ๒๒ หมู่ที่ ๔ ถนนบางตาเทียน ซอยบางหมาก ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา มีเนื้อที่ประมาณ ๒๕ ไร่

ตำบลคึกคัก มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๙๒,๐๐๙ ไร่ หรือ ๑๔๗.๒๑ ตารางกิโลเมตร

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๘ ตำบลบางม่วง อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลบางไทร อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน

๑.๒. ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศของตำบลคึกคัก เป็นภูเขาสลับซับซ้อนทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปยังทิศใต้ มีพื้นที่ป่าไม้เป็นประเภทไม้ผลัดใบ ชนิดป่าไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ป่าเขาดิบ ป่าเขาขึ้น บริเวณที่เป็นที่ราบจะลาดลงจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตกลงสู่ทะเลอันดามัน

๑.๓. ลักษณะภูมิอากาศ

ภูมิอากาศของตำบลคึกคัก ตำบลคึกคักตั้งอยู่ทางภาคใต้ฝั่งตะวันตก ซึ่งจะมีภูมิอากาศแตกต่างจากภาคอื่นของประเทศ โดยมีลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุมเมืองร้อน โดยได้รับอิทธิพลของ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งจากอิทธิพลของทิศทางลมและปริมาณน้ำฝน ทำให้สามารถแบ่งฤดูกาลในจังหวัดพังงา ออกเป็น ๒ ฤดู คือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ประมาณเดือนธันวาคมถึงเดือนเมษายน เป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดผ่านอ่าวไทยเข้าสู่ฝั่งตะวันออก ทำให้เป็นช่วงที่อุณหภูมิเริ่มสูงขึ้นและมีปริมาณ น้ำฝนลดอย่างเห็นได้ชัด

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ประมาณเดือนพฤษภาคมถึงเดือนพฤศจิกายนโดยในช่วงนี้ชายฝั่งตะวันตกของภาคใต้จะได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดผ่านมหาสมุทรอินเดียเข้าสู่ภาคใต้ เนื่องจากเป็นลมที่พัดผ่านทะเลมาตลอดเป็นมวลอากาศที่มีความชื้นสูง ทำให้ฝนตกชุก

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินของพื้นที่ของพื้นที่ตำบลคึกคักเป็นกลุ่มชุดดินชุดที่ ๖๒ ซึ่งมีลักษณะของดินดังต่อไปนี้

- ชุดดิน: พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน(SC:slope complex)
- ลักษณะเด่น: พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ พื้นที่บริเวณนี้ยังไม่มีการศึกษา สำรวจและจำแนกดิน เนื่องจากสภาพพื้นที่มีความลาดชันสูง ซึ่งถือว่ายากการจัดการดูแลรักษาสำหรับเกษตรกร
- ปัญหา: มีความลาดชันสูงมากในพื้นที่ทำการเกษตรจะเกิดการชะล้างพังทลาย สูญเสียหน้าดินอย่างรุนแรง ขาดแคลนน้ำและบางพื้นที่อาจพบชั้นหินพื้นหรือเศษหินกระจัดกระจายอยู่บริเวณหน้าดิน
- แนวทางการจัดการ: ควรปล่อยไว้ให้เป็นป่าตามธรรมชาติ เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า แหล่งต้นน้ำลำธาร ในกรณีที่ต้องนำมาใช้ประโยชน์ทางการเกษตร จำเป็นต้องมีการศึกษาดินก่อน เพื่อให้ทราบถึงความเหมาะสมของดิน สำหรับการปลูกพืช โดยมีการใช้ประโยชน์ที่ดินเชิงอนุรักษ์หรือวนเกษตร ในพื้นที่ที่ดินลึกและสามารถพัฒนาแหล่งน้ำดี มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น ปลูกพืชคลุมดิน ทำแนวรั้วหญ้าแฝกและชุดหลุมปลูก เฉพาะต้น โดยไม่มีการทำลายไม้พื้นล่างสำหรับในพื้นที่ที่ไม่มีศักยภาพทางการเกษตร ควรรักษาไว้ให้เป็นสวนป่าสร้างสวนป่าหรือใช้ปลูกไม้ใช้สอยโตเร็ว

การแบ่งประเภทของกลุ่มชุดดิน ประเทศไทยจำแนกเป็น ๖๒ ชุดกลุ่มดิน แบ่งเป็น ๒ กลุ่มใหญ่คือ กลุ่มดินในที่ดิน และกลุ่มดินในที่ลุ่ม การรู้ลักษณะของกลุ่มดินเป็นประโยชน์คือทำให้สามารถใช้ประโยชน์ของตามลักษณะของดินได้ สูงสุด และเกิดการสูญเสียที่น้อยที่สุด นอกจากนี้การตรวจสอบดินควรนำมาใช้ประโยชน์อย่างไร สามารถสอบถามได้จากสถานีพัฒนาที่ดินพังงา ตั้งอยู่อำเภอท้ายเหมือง (ข้อมูลจาก กรมพัฒนาที่ดิน)

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา แบ่งการปกครองออกเป็น ๗ หมู่บ้าน มีจำนวนหมู่บ้านอยู่ในเขต เทศบาลตำบลคึกคักเต็มทั้ง ๗ หมู่บ้าน ดังนี้ หมู่ที่ ๑ บ้านปากวิป หมู่ที่ ๒ บ้านบางขยะ หมู่ที่ ๓ บ้านคึกคัก หมู่ที่ ๔ บ้านคึกคัก หมู่ที่ ๕ บ้านบางเนียง หมู่ที่ ๖ บ้านบางเนียง และหมู่ที่ ๗ บ้านบางหลาโอน

๒.๒ การเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลคึกคักมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาตำบลคึกคัก เมื่อวันที่อาทิตย์ที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔ แยกได้ดังนี้

การเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลคึกคัก

ข้อมูลการเลือกตั้ง	จำนวน	หมายเหตุ
- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	๔,๘๒๒	
- ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง	๓,๖๐๙	เป็นร้อยละ ๗๔.๘๔ ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
- จำนวนบัตรดี	๓,๒๘๒	เป็นร้อยละ ๙๐.๙๔ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง
- จำนวนบัตรเสีย	๑๖๑	เป็นร้อยละ ๔.๔๖ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง
- จำนวนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน	๑๖๖	เป็นร้อยละ ๔.๖๐ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง

การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลคึกคัก

ข้อมูลการเลือกตั้ง	จำนวน	หมายเหตุ
- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	๔,๘๓๓	
เขต ๑	๒,๔๔๒	
เขต ๒	๒,๓๖๗	
- ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง	๓,๕๙๗	เป็นร้อยละ ๗๔.๔๒ ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
เขต ๑	๑,๘๗๐	เป็นร้อยละ ๗๖.๔๕ ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
เขต ๒	๑,๗๒๗	เป็นร้อยละ ๗๒.๙๖ ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ข้อมูลการเลือกตั้ง	จำนวน	หมายเหตุ
- จำนวนบัตรดี	๓,๔๕๑	เป็นร้อยละ ๙๕.๙๔ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง
เขต ๑	๑,๗๙๐	เป็นร้อยละ ๙๕.๗๒ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง
เขต ๒	๑,๖๖๑	เป็นร้อยละ ๙๖.๑๘ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง
- จำนวนบัตรเสีย	๖๖	เป็นร้อยละ ๑.๘๓ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง
เขต ๑	๓๙	เป็นร้อยละ ๒.๐๙ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง
เขต ๒	๒๗	เป็นร้อยละ ๑.๕๖ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง
- จำนวนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน	๘๐	เป็นร้อยละ ๒.๒๒ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง
เขต ๑	๔๑	เป็นร้อยละ ๒.๑๙ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง
เขต ๒	๓๙	เป็นร้อยละ ๒.๒๖ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวน ๗ หมู่บ้าน (กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๔)					
หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ครัวเรือน (หลัง)
๑	ปากวิป	๔๒๔	๓๙๑	๘๑๕	๕๘๙
๒	บางขยะ	๔๑๓	๔๑๐	๘๒๓	๙๐๗
๓	คึกคัก	๖๕๓	๖๔๖	๑,๒๙๙	๑,๒๕๑
๔	คึกคัก	๘๔๗	๗๘๐	๑,๖๒๗	๑,๑๐๔
๕	บางเนียง	๕๑๖	๕๒๒	๑,๐๓๘	๑,๖๑๘
๖	บางเนียง	๒๓๒	๒๔๘	๔๘๐	๗๓๙
๗	บางหลาโอน	๒๐๙	๒๓๐	๔๓๙	๘๓๕
รวม		๓,๒๙๔	๓,๒๒๗	๖,๕๒๑	๗,๐๔๓

หมายเหตุ : ข้อมูลจากสำนักระทะเบียนอำเภอตะกั่วป่า ณ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชากรของเทศบาลตำบลคึกคัก (เปรียบเทียบย้อนหลัง ๓ ปี)							
		พ.ศ. ๒๕๖๑		พ.ศ. ๒๕๖๒		พ.ศ. ๒๕๖๓		พ.ศ. ๒๕๖๔	
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๑	ปากวีป	๔๐๘	๓๙๕	๔๑๖	๓๘๙	๔๒๐	๓๙๑	๔๒๔	๓๙๑
๒	บางขยะ	๔๐๒	๓๙๔	๔๑๕	๔๐๖	๔๑๙	๔๐๕	๔๑๓	๔๑๐
๓	คึกคัก	๖๕๑	๖๔๘	๖๕๙	๖๕๐	๖๕๒	๖๔๕	๖๕๓	๖๔๖
๔	คึกคัก	๘๐๒	๗๓๘	๘๒๙	๗๕๖	๘๔๓	๗๗๑	๘๔๗	๗๘๐
๕	บางเนียง	๕๑๔	๔๙๙	๕๑๒	๕๐๖	๕๒๔	๕๑๓	๕๑๖	๕๒๒
๖	บางเนียง	๒๑๗	๒๑๕	๒๒๖	๒๓๐	๒๓๖	๒๕๒	๒๓๒	๒๔๘
๗	บางหล้าโอน	๒๑๐	๒๓๐	๒๑๒	๒๓๑	๒๑๕	๒๓๘	๒๐๙	๒๓๐
รวม		๓,๒๐๔	๓,๑๑๙	๓,๒๖๙	๓,๑๖๘	๓,๓๐๙	๓,๒๑๕	๓,๒๙๔	๓,๒๒๗
		๖,๓๒๓		๖,๔๓๗		๖,๕๒๔		๖,๕๒๑	

หมายเหตุ : ข้อมูลจากสำนักทะเบียนอำเภอตะกั่วป่า ณ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ประชากรของเทศบาลตำบลคึกคัก (กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔)			
ประชากร	ชาย	หญิง	ช่วงอายุ
จำนวนประชากรเยาวชน	๘๐๕	๖๕๗	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๒,๐๐๑	๒,๐๖๐	อายุ ๑๘-๖๐ ปี
จำนวนประชากรสูงอายุ	๔๘๘	๕๑๐	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๓,๒๙๔	๓,๒๒๗	ทั้งสิ้น ๖,๕๒๑

หมายเหตุ : ข้อมูลจากสำนักทะเบียนอำเภอตะกั่วป่า ณ เดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๔

๔.สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ตารางแสดงข้อมูลจำนวนนักเรียนในสังกัดเทศบาลตำบลคึกคัก

โรงเรียน-ระดับ	โรงเรียนเทศบาลบ้านปากว๊ีบ	โรงเรียนบ้านบางเนียง	โรงเรียนวัดคมนีย์เขต	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบล คึกคัก
	จำนวนนักเรียน (คน)	จำนวนนักเรียน (คน)	จำนวนนักเรียน (คน)	จำนวนนักเรียน (คน)
อนุบาล ๑	๒	๒๑	๑๙	๒๐
อนุบาล ๒	๕	๒๓	๒๑	๒๕
อนุบาล ๓	๔	-	๒๕	-
รวมอนุบาล	๑๑	๔๔	๖๕	๔๕
ประถมศึกษาปีที่ ๑	๕	๒๖	๔๙	-
ประถมศึกษาปีที่ ๒	๒	๒๗	๒๖	-
ประถมศึกษาปีที่ ๓	๔	๒๓	๓๐	-
ประถมศึกษาปีที่ ๔	๗	๒๙	๓๕	-
ประถมศึกษาปีที่ ๕	๖	๒๒	๓๕	-
ประถมศึกษาปีที่ ๖	๗	๒๕	๔๑	-
รวมประถมศึกษา	๓๑	๑๕๒	๒๑๖	-
มัธยมศึกษาปีที่ ๑	-	-	๓๐	-
มัธยมศึกษาปีที่ ๒	-	-	๒๘	-
มัธยมศึกษาปีที่ ๓	-	-	๔๗	-
มัธยมศึกษาปีที่ ๔	-	-	-	-
มัธยมศึกษาปีที่ ๕	-	-	-	-
มัธยมศึกษาปีที่ ๖	-	-	-	-
รวมมัธยมศึกษา	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	๔๒	๑๙๖	๑๐๕	๔๕

๔.๒ สาธารณสุข

ในเขตตำบลคึกคัก มีสถานสถานบริการด้านสาธารณสุขอื่นๆ ดังนี้

ร้านขายยา

ปัจจุบันตำบลคึกคัก มีร้านขายยาเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ดังนี้

- หมู่ ๑ บ้านปากว๊ีบ มี - แห่ง
- หมู่ ๒ บ้านบางขยะ มี - แห่ง
- หมู่ ๓ บ้านคึกคัก มี - แห่ง
- หมู่ ๔ บ้านคึกคัก มี ๑ แห่ง
- หมู่ ๕ บ้านบางเนียง มี ๔ แห่ง
- หมู่ ๖ บ้านบางเนียง มี ๑ แห่ง

- หมู่ ๗ บ้านบางหลาโอน มี ๖ แห่ง
คลินิกตรวจสุขภาพ,ทันตกรรม และ สัตวแพทย์
- คลินิกหมอกชกร หู คอ จมูก ตั้งอยู่ บ้านเลขที่ ๗๑/๒๕๕ หมู่ ๕ บ้านบางเนียง ตำบลคึกคัก อำเภอดงแก้วป่า จังหวัดพังงา ๘๒๒๒๐
โทรศัพท์ : ๐๘๙ ๗๒๗ ๓๐๙๙
- คลินิกหมอมรรรัตน์ เขาหลัก ตั้งอยู่ บ้านเลขที่ ๒๖/๑๔๗ หมู่ ๕ บ้านบางเนียง ตำบลคึกคัก อำเภอดงแก้วป่า จังหวัดพังงา ๘๒๒๒๐
โทรศัพท์ : ๐๘๓ ๖๔๗ ๗๐๕๓
- เขาหลักอินเตอร์คลินิก ตั้งอยู่ บ้านเลขที่ ๖๑/๘ หมู่ ๕ บ้านบางเนียง ตำบลคึกคัก อำเภอดงแก้วป่า จังหวัดพังงา ๘๒๒๒๐
โทรศัพท์ : ๐๘๗ ๖๒๘ ๓๕๗๗
- นายแพทย์ชูศักดิ์คลินิก ตั้งอยู่ บ้านเลขที่ ๙๘ หมู่ ๗ บ้านบางหลาโอน ตำบลคึกคัก อำเภอดงแก้วป่า จังหวัดพังงา ๘๒๒๒๐
โทรศัพท์ : ๐๘๑ ๙๖๘ ๙๗๐๒
- คลินิกเวชกรรมกรุงเทพภูเก็ต ตั้งอยู่ หมู่ ๖ บ้านบางเนียง ตำบลคึกคัก อำเภอดงแก้วป่า จังหวัดพังงา ๘๒๒๒๐
โทรศัพท์ : ๐๙๖ ๖๔๓ ๔๕๑๖
- คลินิกทันตกรรม อมยิ้ม ตั้งอยู่ บ้านเลขที่ ๔๒/๓๐ หมู่ ๓ บ้านคึกคัก ตำบลคึกคัก อำเภอดงแก้วป่า จังหวัดพังงา ๘๒๒๒๐
โทรศัพท์ : ๐๖๑ ๔๑๕ ๓๖๔๖
- คลินิกทันตกรรมเขาหลักเดนทัลโฮม ตั้งอยู่ บ้านเลขที่ ๒๘/๓๔ หมู่ ๗ บ้านบางหลาโอน ตำบลคึกคัก อำเภอดงแก้วป่า จังหวัดพังงา ๘๒๒๒๐
โทรศัพท์ : ๐๘๙ ๕๘๘ ๘๕๕๘
- คลินิกเขาหลักทันตกรรม ตั้งอยู่ บ้านเลขที่ ๕/๕๕ หมู่ ๗ บ้านบางหลาโอน ตำบลคึกคัก อำเภอดงแก้วป่า จังหวัดพังงา ๘๒๒๒๐
โทรศัพท์ : ๐๘๘ ๗๕๓ ๙๘๖๘
- คลินิกเขาหลักสัตวแพทย์ ตั้งอยู่ หมู่ ๔ บ้านคึกคัก ตำบลคึกคัก อำเภอดงแก้วป่า จังหวัดพังงา ๘๒๒๒๐
โทรศัพท์ : ๐๘๖ ๒๗๒ ๗๓๕๓

๔.๓ อาชญากรรม

สรุปสถิติฐานความผิดคดีอาญา (คดีอาญา ๔ กลุ่ม ยกเว้นคดียาเสพติด)

ประเภทความผิด	จำนวนคดีที่รับแจ้ง (พ.ศ.๒๕๖๒)	จำนวนคดีที่รับแจ้ง (พ.ศ.๒๕๖๓)	จำนวนคดีที่รับ แจ้ง(พ.ศ.๒๕๖๔)
๑.ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ	๗	๓	๑
๒.ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	๙	๑๘	๑๑
๓.ความผิดฐานความผิดพิเศษ เช่น พ.ร.บ ลิขสิทธิ์	๓๓	๒๖	๘
๔.ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	๑๐๑	๖๔	๓๓
รวม	๑๕๐	๑๑๑	๕๓

ข้อมูลจากสถานีตำรวจภูธรเขาหลัก ณ เดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๖๔

๔.๔ ยาเสพติด

สถิติเกี่ยวกับคดียาเสพติดในพื้นที่ตำบลคึกคักในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรเขาหลัก ดังต่อไปนี้

ยาเสพติด	จำนวนคดีที่รับแจ้ง (พ.ศ.๒๕๖๒)	จำนวนคดีที่รับแจ้ง (พ.ศ.๒๕๖๓)	จำนวนคดีที่รับแจ้ง (พ.ศ.๒๕๖๔)
ผลิต	๕	๒๐	๑๖
นำเข้า	-	-	-
ส่งออก	-	-	-
จำหน่าย	๓	๑๐	๖
ครอบครองเพื่อจำหน่าย	๑๕	๑๗	๑๓
ครอบครอง	๑๑๒	๑๗๔	๔
เสพยาเสพติด	๑๓๔	๑๐๙	๑๑๑
อื่นๆ	-	-	-
รวม	๒๖๙	๓๓๐	๑๕๐

ข้อมูลจากสถานีตำรวจภูธรเขาหลัก ณ เดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๖๔

จากสถิติคดีที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลคึกคัก คดีเกี่ยวกับยาเสพติดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ทั้งนี้เนื่องจากพื้นที่ตำบลคึกคักเป็นพื้นที่การท่องเที่ยวทำให้มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างรวดเร็ว และเยาวชนในพื้นที่มีฐานะการเงินที่ดี เนื่องจากการประกอบอาชีพ

อย่างไรก็ตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีมาตรการในการแก้ไขปัญหา ป้องกัน ปราบปราม เช่น สถานีตำรวจเขาหลัก ฝ่ายปกครอง อำเภอตะกั่วป่า รวมทั้งเทศบาลตำบลคึกคักมีโครงการต่างๆในการรณรงค์ ป้องกันปัญหายาเสพติด ซึ่งจะต้องดำเนินการต่อไป เพื่อให้การป้องกันปัญหาเสพติดมีประสิทธิภาพต่อไป

๔.๕ การสังคมนาคนสงเคราะห์

๑.ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน ๙๕๐ คน คิดเป็นเงิน ๖๒๖,๙๐๐ บาท แบ่งเป็นช่วงอายุ ดังนี้

อายุ ๖๐ - ๖๙ ปี	จำนวน ๕๕๒	คน คิดเป็นเงิน ๓๓๑,๒๐๐	บาท
อายุ ๗๐ - ๗๙ ปี	จำนวน ๒๖๙	คน คิดเป็นเงิน ๑๘๘,๓๐๐	บาท
อายุ ๘๐ - ๘๙ ปี	จำนวน ๑๐๘	คน คิดเป็นเงิน ๘๖,๔๐๐	บาท
อายุ ๙๐ ปี ขึ้นไป	จำนวน ๒๑	คน คิดเป็นเงิน ๒๑,๐๐๐	บาท

๒.ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้พิการ จำนวน ๑๗๔ คน คิดเป็นเงิน ๑๔๒,๐๐๐ บาท แบ่งเป็นช่วงอายุ ดังนี้

อายุ ตั้งแต่แรกเกิด - ๑๕ ปี	จำนวน ๑๔	คน คิดเป็นเงิน ๑๔,๐๐๐	บาท
อายุ ๑๕ ปี ขึ้นไป	จำนวน ๑๖๐	คน คิดเป็นเงิน ๑๒๘,๐๐๐	บาท

๓.ผู้มีสิทธิเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๓ คน คิดเป็นเงิน ๑,๕๐๐ บาท

การจ่ายเบี้ยยังชีพทำให้ ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์ มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขตามอัตภาพ (ที่มา งานสวัสดิการสังคม เทศบาลตำบลคึกคัก)

๕.ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑.การคมนาคมขนส่ง

-การคมนาคม / ขนส่ง ใช้เส้นทางบกโดยใช้ถนนสายเพชรเกษมเป็นเส้นทางหลักในการคมนาคมขนส่ง จราจร มีผู้ใช้รถยนต์พาหนะทางบก คือ รถยนต์ และ รถจักรยานยนต์ ในเส้นทางหลัก การจราจรคับคั่งในช่วงเร่งด่วน แต่สภาพการจราจรยังไม่ติดขัดมีสภาพคล่อง

- ถนนในซอยเทศบาล มีจำนวน ๘๓ สาย ขึ้นทะเบียนทางหลวง จำนวน ๒๑ สาย

๕.๒ การไฟฟ้า

- มีครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า จำนวน ๔,๕๙๘ ครัวเรือน กิจการขนาดเล็ก จำนวน ๖๔๗ ราย ผู้ใช้ไฟรายใหญ่ จำนวน ๑๙๒ ราย

- หน่วยงานเจ้าของไฟฟ้า คือ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

- ไฟฟ้าสาธารณะ จำนวน ๑,๖๙๖ จุด ครอบคลุมถนน ๘ สาย

๕.๓ การประปา

- มีครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา จำนวน ๑,๗๙๗ ครัวเรือน

- หน่วยงานเจ้าของประปา คือ เทศบาลตำบลคึกคัก

- ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๕ จุด

- ปริมาณน้ำที่ใช้ ๑๒๐ ลูกบาศก์เมตร / วัน

๕.๔ โทรศัพท

ตำบลคึกคักมีสำนักงานบริการด้านระบบสื่อสารโทรคมนาคม จำนวน ๒ บริษัท ดังนี้

๑. สำนักงานบริการลูกค้า กสท. ตะกั่วป่า (CAT) บริษัท กสท. โทรคมนาคมจำกัด (มหาชน) เลขที่ ๕๖/๑๐๖ - ๑๐๗ หมู่ที่ ๕ ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

๒. สำนักงานบริการลูกค้า ทีโอที บริษัท TOT จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๕๖/๑๒๑ หมู่ที่ ๕ ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- ไปรษณีย์	จำนวน ๑ แห่ง
- ไปรษณีย์เอกชนที่ได้รับอนุญาต	จำนวน - แห่ง
- สถานีวิทยุ	จำนวน ๑ แห่ง
- ผู้ให้บริการระบบ Internet	จำนวน ๒ ราย
- ผู้ให้บริการขนส่งเอกชน	จำนวน ๓ ราย

๖.ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

พื้นที่เกษตรกรรม รวม ๓๓,๙๑๑ ไร่ ส่วนใหญ่ประชาชนจะประกอบอาชีพทำสวนยางพารา สวนปาล์ม สวนผลไม้ต่าง ๆ เช่น ทุเรียน มังคุด ลองกอง เงาะ มะพร้าว จำปาตะ เป็นต้น และเลี้ยงสัตว์

๖.๒ การประมง

ในพื้นที่ตำบลคึกคักมีพื้นที่เป็นชายทะเลซึ่งติดกับทะเลอันดามัน ประชากรที่ตั้งบ้านเรือนอยู่บริเวณพื้นที่ประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน และการทำประมงน้ำตื้นของชาวมอร์แกน จากบ้านทุ่งหว้า

ข้อมูลผู้ขึ้นทะเบียนการประกอบอาชีพประมง ตำบลคึกคัก

ประเภท หมู่ที่	กึ่งทะเล/ ราย	เพาะเลี้ยงสัตว์ น้ำจืด/ราย	เพาะเลี้ยงสัตว์ น้ำในกระชัง/ ราย	เรือประมง พื้นบ้าน/ ราย	ขึ้นทะเบียนผู้ ประกอบอาชีพ (ทบ๓)/ราย	ผู้ประกอบการ ด้านการประมง (ทบ๒)/ราย
หมู่ที่ ๑	๑	-	-	๓	๓	-
หมู่ที่ ๒	๓	-	-	๑๔	๑๔	-
หมู่ที่ ๓	-	-	-	๔	๔	-
หมู่ที่ ๔	-	๑	-	๕	๕	-
หมู่ที่ ๕	-	-	-	๕	๕	-
หมู่ที่ ๖	-	๑	-	๓	๓	-
หมู่ที่ ๗	-	-	-	๓	๓	๒

ข้อมูลจากสำนักงานประมงอำเภอตะกั่วป่า ณ เดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๖๔

๖.๓ การปศุสัตว์

สำหรับการทำการปศุสัตว์ในพื้นที่ตำบลคึกคัก เป็นการเลี้ยงสัตว์เพื่อใช้ในการบริโภคในครัวเรือนเป็นส่วนใหญ่ หากผลิตเหลือจากการบริโภคในครัวเรือน จะส่งจำหน่ายในพื้นที่หรือพื้นที่ใกล้เคียงบ้าง สำหรับสัตว์ที่นิยมเลี้ยง เช่น ไก่ เป็ด สุกร เป็นต้น

จังหวัด	รวมเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ (ราย)	จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ และ ปลูกพืชอาหารสัตว์																	
		โคเนื้อ		กระบือ		ไก่พื้นเมือง		ไก่ไข่		เป็ดเทศ		แพะ		แกะ		สัตว์เลี้ยงอื่นๆ		พืชอาหารสัตว์	
		จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ไร่)	เกษตรกร (ราย)
ยอตรวม	๘๐	๑๕	๓	๕๕	๑	๒,๘๕๙	๗๕	๕๐๐	๑	๓	๑	๑๙	๓	๒	๑	๗	๑	๐	๘๐
คึกคัก	๘๐	๑๕	๓	๕๕	๑	๒,๘๕๙	๗๕	๕๐๐	๑	๓	๑	๑๙	๓	๒	๑	๗	๑	๐	๘๐
ไม่ระบุ หมู่ที่ - หมู่บ้าน	๑	๐	๐	๐	๐	๙๐	๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑
ปากวิป	๕	๐	๐	๐	๐	๑๓๐	๕	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๗	๑	๐	๕
บางขยะ	๓	๐	๐	๕๕	๑	๗๐	๒	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๓
คึกคัก	๒๔	๕	๑	๐	๐	๗๗๗	๒๓	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๒๔
ทุ่งขมิ้น	๑๘	๖	๑	๐	๐	๕๘๗	๑๖	๕๐๐	๑	๓	๑	๙	๒	๒	๑	๐	๐	๐	๑๘
บางเนียง	๖	๔	๑	๐	๐	๒๒๐	๕	๐	๐	๐	๐	๑๐	๑	๐	๐	๐	๐	๐	๖
บางเนียง	๑๒	๐	๐	๐	๐	๔๙๐	๑๒	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๒
บางหลาโอน	๑๑	๐	๐	๐	๐	๔๙๕	๑๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๑

ข้อมูลจากสำนักงานปศุสัตว์อำเภอตะกั่วป่า ณ เดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๖๔

๖.๔ การบริการ

- โรงแรมและรีสอร์ท
 - จำนวนโรงแรมและรีสอร์ท มีจำนวนทั้งหมด ๑๑๕ แห่ง โดยแบ่งจากแต่ละหมู่ ดังนี้
 - ๑.) หมู่ที่ ๑ บ้านปากวิป ๓ แห่ง
 - ๒.) หมู่ที่ ๒ บ้านบางขยะ ๑๒ แห่ง
 - ๓.) หมู่ที่ ๓ บ้านคึกคัก ๑๒ แห่ง
 - ๔.) หมู่ที่ ๔ บ้านคึกคัก ๒ แห่ง
 - ๕.) หมู่ที่ ๕ บ้านบางเนียง ๓๖ แห่ง
 - ๖.) หมู่ที่ ๖ บ้านบางเนียง ๑๓ แห่ง
 - ๗.) หมู่ที่ ๗ บ้านบางหลาโอน ๓๓ แห่ง
- ปั้มน้ำมันและก๊าซ / ปั้มหลอด ๑/๕ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศของตำบลคึกคัก เป็นภูเขาสลับซับซ้อน ทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปยังทิศใต้ มีพื้นที่ป่าไม้ และมีชายฝั่งทะเลเป็นลักษณะหาดทรายขาวเป็นแนวยาวตลอดตำบล จึงทำให้ตำบลคึกคักมีความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรท่องเที่ยวที่สวยงาม อันได้แก่ ป่าเขา น้ำตก ชายฝั่งทะเลที่สวยงาม และแหลมปะการัง ด้วยลักษณะเช่นนี้ จึงทำให้เกิดการท่องเที่ยวขยายตัวอย่างรวดเร็ว ประกอบกับภาคเอกชนได้เข้ามาลงทุนในธุรกิจการท่องเที่ยว เช่น การก่อสร้างโรงแรม สาธารณูปโภคที่รองรับนักท่องเที่ยว ทำให้อัตราการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่คึกคักมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจ และทำให้มีการย้ายแรงงานของคนในภูมิภาคต่างๆ เพิ่มขึ้น รวมทั้งแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน

แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของตำบลคึกคักมีดังนี้

๑. น้ำตกสายรุ้ง ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๑ บ้านปากวิป การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว ใช้ถนนเพชรเกษม และแยกเข้าถนนสายปากวิป-ดอกแดง และแยกเข้าถนน คสล.ไปจนถึงน้ำตก เป็นน้ำตกขนาดเล็ก สูงประมาณ ๒๐ เมตร ฤดูฝนน้ำจะเต็มหน้าผา มีแอ่งน้ำสามารถเล่นน้ำได้ ฤดูแล้งน้ำจะน้อย

๒. แหลมปะการัง ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๒ บ้านบางขะ ติดกับทะเลอันดามัน การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว ใช้ถนนเพชรเกษมและแยกเข้าถนนสายแหลมปะการัง เป็นแหลมขนาดเล็กซึ่งมีซากปะการังหลายชนิด กองทับถมกันเป็นแนวยาวยื่นลงไปในทะเลในลักษณะแหลมชาวบ้านจึงเรียกว่าแหลมปะการัง เวลान้ำแห้ง สามารถเดินลงไปได้จนสุดปลายแหลม

๓. ชายหาดคึกคัก ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๓ บ้านคึกคัก ติดกับทะเลอันดามัน การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยวใช้ถนนเพชรเกษมและแยกเข้าถนนสายชายทะเลคึกคัก เป็นหาดทรายขาวเป็นแนวยาวที่สวยงามมาก

๔. น้ำตกโตนช่องฟ้า ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๕ บ้านบางเนียง อยู่ในเขตอุทยานเขาหลัก-ลำรู่ การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว ใช้ถนนเพชรเกษมและแยกเข้าถนนสายน้ำตกโตนช่องฟ้า เป็นน้ำตกขนาดใหญ่ ไหลจากผาหินลาดลดหลั่นลงมา ๗ ชั้น ที่แวดล้อมไปด้วยป่าดงดิบ แต่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ นิยมขึ้นไปเพียงชั้นที่ ๔ ช่วงที่น้ำตกสวยและน่าเที่ยวชมที่สุดคือช่วงเดือนธันวาคม-มกราคมเพราะมีน้ำมากและไม่มีอันตรายจากน้ำหลาก

๕. ชายหาดบางเนียง ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๕ บ้านบางเนียง ติดกับทะเลอันดามัน การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยวใช้ถนนเพชรเกษม และแยกเข้าถนนสายชายทะเลบางเนียง เป็นหาดทรายขาวเป็นแนวยาว ที่สวยงามมาก

๖. เรือ ต.๘๑๓ ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๖ บ้านบางเนียง เป็นเรือของตำรวจน้ำซึ่งถวายเป็นเรืออภิมหาเรือ เมื่อเกิดคลื่นยักษ์สึนามิ วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ ถูกคลื่นยักษ์พัดพามาเกยตื้นบนพื้นดินห่างจากชายทะเลประมาณ ๑,๕๐๐ เมตร ปัจจุบันเป็นจุดท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของตำบล ซึ่งนักท่องเที่ยวมักจะมาเยี่ยมชมและถ่ายรูปเป็นที่ระลึก

๗. หาดนางทอง ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๗ บ้านบางเหล่าโอน ติดกับทะเลอันดามันการเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว ใช้ถนนเพชรเกษมและแยกเข้าถนนสายนางทอง เป็นชายหาดที่สวยงามมีหินนางทองก้อนใหญ่อยู่กลางทะเล เวลान้ำแห้งสามารถเดินลงไปยังก้อนหินนางทองได้

๘. ชายหาดเขาหลัก ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๗ บ้านบางเหล่าโอน ห่างจากอำเภอตะกั่วป่า ๒๘ กิโลเมตร อยู่ในเขตอุทยานเขาหลัก - ลำรู่ ติดกับทะเลอันดามัน การเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวใช้ถนนเพชรเกษม ซึ่งเป็นถนนสายหลักเชื่อมต่อระหว่างอำเภอตะกั่วป่า-อำเภอท้ายเหมือง ชายหาดเขาหลักแห่งนี้มีที่ทำการอุทยานเขาหลัก - ลำรู่ ตั้งอยู่

๙. วัดคณินเขต (วัดคึกคัก) ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ บ้านคึกคัก ห่างจากอำเภอตะกั่วป่า ๒๕ กิโลเมตร เป็นวัดที่เป็นศูนย์รวมจิตใจและศูนย์รวมความศรัทธาของชาวตำบลคึกคัก

๑๐. ศาลเจ้าพ่อเขาหลัก ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๗ บ้านบางหลาโอน ซึ่งเป็นศาลที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือ และเชื่อว่าเจ้าพ่อเขาหลักจะคุ้มครองให้ความปลอดภัยในการใช้ถนนนี้ ตรงกันข้ามกับศาลเจ้าพ่อเขาหลักเป็นที่ทำการอุทยานเขาหลักลำรู่ จะเป็นชายทะเลซึ่งเป็นหาดทราย กว้างและหินก้อนใหญ่น้อยเรียงรายอย่างสวยงามจำนวนมาก บรรยากาศเหมาะกับการพักผ่อน สามารถเล่นน้ำ และชมพระอาทิตย์ตก ยามเย็นได้

๑๑. อุทยานเขาหลัก-ลำรู่ ตั้งอยู่ที่บริเวณชายหาดเขาหลัก มีพื้นที่ประมาณ ๑๕๐ ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ในอำเภอเมือง อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอกะปง ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๓๔ เป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ ๖๖ ของประเทศไทย สถานที่ทำการอุทยานตั้งอยู่ หมู่ที่ ๗ ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

๖.๖ อุตสาหกรรม

ในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก ไม่มี ลักษณะโรงงานอุตสาหกรรมตาม พรบ.โรงงานอุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๓๕

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

เทศบาลตำบลคึกคักมีสถานประกอบการในพื้นที่ ดังนี้

๑. ร้านค้าทั่วไป	ประมาณ	๒๒๐	แห่ง
๒. ปั้มน้ำมันและก๊าซ	จำนวน	๑	แห่ง
๓. โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล	จำนวน	๙๙	แห่ง
๔. ธนาคาร/สถานที่รับแลกเปลี่ยนเงินตรา	จำนวน	๘/๗	แห่ง

๖.๘ แรงงาน

แรงงานที่ประกอบอาชีพในพื้นที่ จะประกอบไปด้วย แรงงานจากประชาชนในพื้นที่และแรงงานที่อพยพเข้ามาประกอบอาชีพ ซึ่งส่วนใหญ่จะเข้ามาประกอบอาชีพด้านการท่องเที่ยวและการบริการ นอกจากนี้จะเป็นแรงงานจากต่างดาว ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานจากชาวเมียนมาร์ อันเนื่องจากมีพรมแดนที่ใกล้กัน ประกอบกับค่าแรงของประเทศไทยมีอัตราที่สูงกว่าประเทศเมียนมาร์ ทำให้มีชาวเมียนมาร์นิยมเข้ามาประกอบอาชีพในพื้นที่ นอกจากนี้ก็มีลาว กัมพูชา เป็นต้น

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนในตำบลคึกคักส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธร้อยละ ๙๒.๕๕ นอกจากนั้นเป็นศาสนาอื่น เช่น คริสต์ อิสลาม

มีวัดจำนวน ๓ แห่ง และสำนักสงฆ์ จำนวน ๑ แห่ง และโบสถ์ จำนวน ๑ แห่ง ดังนี้ คือ

๑. วัดคมนิยเขต	ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๔ บ้านคึกคัก
๒. วัดพนัสนิคม	ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๕ บ้านบางเนียง
๓. วัดป่าโพธิวาส	ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๕ บ้านบางเนียง
๔. สำนักสงฆ์บ้านปากวิป	ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๑ บ้านปากวิป
๕. โบสถ์คริสต์จักรพักพิง	ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๔ บ้านคึกคัก

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ตำบลคึกคักมีขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาตั้งแต่โบราณ ถึงปัจจุบันคือ

๑. ประเพณีลอยเรือแพ เป็นประเพณีที่ถือปฏิบัติกันในหมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๒ ตำบลคึกคัก ไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่าเริ่มตั้งแต่เมื่อใด **จัดขึ้นในวันที่ ๑ มกราคม ซึ่งเป็นวันปีใหม่ของทุกปี** เป็นวันลอยเรือ โดยมีความเชื่อว่าการลอยเรือเป็นการสะเดาะเคราะห์ทำให้ทุกข์โศกโรคภัย สิ่งไม่ดี เคาระห์ร้ายต่าง ๆ ในชีวิตหลุดพ้นไป มีการตัดเล็บ ตัดผม เศษเสื้อผ้า ใส่ลงเรือลอยไปในทะเล โดยเรือจะทำจากไม้ไผ่ ทำเป็นโครงหรือใช้วัสดุที่มีน้ำหนักเบาและลอยน้ำได้ จากนั้นใช้กระดาษที่มีสีสันต่าง ๆ ตกแต่งตัวเรือให้สวยงาม เรือมักมีขนาดยาวประมาณ ๔ - ๕ เมตร มีท่อนทำด้วยโพงหรือไม้ไผ่ป้องกันไม่ให้เรือจม ซึ่งในประเพณีลอยเรือจะมีการประกอบพิธีสงฆ์ด้วย และในปัจจุบันในพื้นที่ตำบลคึกคักยังคงมีชาวไทยและชาวไทยใหม่ (ชาวเล) สืบสานประเพณีนี้ โดยจัดขึ้นในวันที่ ๑ มกราคมของทุกปี

๒. ประเพณีกินเจ ภาษาถิ่นเรียกว่า “กินผัก” ภาษาจีนเรียกว่า “เจียะฉ่าย” ถือเป็นประเพณีหนึ่งของชาวจีนที่ตกเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนตำบลคึกคัก มีวัตถุประสงค์เพื่อชำระร่างกายและจิตใจให้สะอาด บริสุทธิ์ ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม นุ่งขาว ห่มขาว ไม่กินเนื้อสัตว์และของคาว จะจัดขึ้นในช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี ๙ วัน ๙ คืน ในงานจะมีการอัญเชิญเทพเจ้าต่าง ๆ เข้ามาในร่างทรง ก่อนเริ่มพิธีหนึ่งวันจะมีการทำความสะอาดศาลเจ้า ภาษาถิ่นเรียกว่า “อ๋าม” และบ้านเรือน หน้าศาลเจ้าจะทำพิธียกเสาโกเต้ง เป็นเสาไม้สูงแขวนโคมไฟ ๙ ดวง หมายถึงเทพเจ้านพเคราะห์ ๙ พระองค์ ใช้น้ำมันมะพร้าว/น้ำมันพืชเป็นเชื้อเพลิงตลอด ๙ วัน ซึ่งปัจจุบันตำบลคึกคักมีศาลเจ้าในพื้นที่ ๑ แห่ง คือ ศาลเจ้าบุนเท่างัง ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๓ บ้านในบ้าน

๓. ประเพณีวันสารทเดือนสิบ ตรงกับวันแรม ๑๕ ค่ำ เดือนสิบของทุกปีจะมีการทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่บรรพบุรุษ บุพการี ญาติมิตร ผีเปรต ตลอดจนเจ้ากรรมนายเวรที่ล่วงลับไปแล้ว มีความเชื่อกันว่าผู้ที่ล่วงลับจะมีโอกาสกลับมารับส่วนบุญจากญาติพี่น้องที่ยังมีชีวิตอยู่ชาวบ้านจะไปทำบุญที่วัดใกล้บ้านหรือวัดที่ฝังหรือเผาบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว จะมีการจัดเตรียมดอกไม้ธูปเทียนของทำบุญเลี้ยงพระทั้งอาหารคาวหวาน ขนมต่าง ๆ เช่น ขนมเทียน ขนมต้ม ขนมท่อนใต้ ขนมดอกไม้ ขนมลา ขนมห่อ ฯลฯ ซึ่งขนมเหล่านี้ล้วนมีความหมายต่อการทำบุญ วันสารททั้งสิ้น จะมีพิธีการทางศาสนา คือ การสวดมนต์ไหว้พระ ฟังธรรมเทศนา ถวายสังฆทาน และนำอาหารใส่กระหวง หลังสวดน้ำบังสุกุลเสร็จชาวไทยใหม่ (ชาวเล) จะเข้ามาแย่งชิงอาหารที่ตั้งไว้ที่ร้านเปรต เรียกว่า “การชิงเปรต” อาหารคาวหวานที่ชิงได้ชาวไทยใหม่จะนำไปเช่นไหว้พ่อตา (ปู่ ย่าตา ยาย ที่ล่วงลับไปแล้ว) ก่อนจะนำไปบริโภค

๔. ประเพณีขอส่วนบุญเดือนสิบ ในช่วงเดือนสิบหรือประมาณเดือนสิบของทุกปี ชาวไทยใหม่ (ชาวเล) จะไปรับบริจาคข้าวปลาอาหารจากวัดต่าง ๆ หรือที่เรียกว่าการชิงเปรต เพื่อจะได้นำมาเช่นไหว้บูชาพ่อตา (ตาสาย) ให้คุ้มครองรักษาอย่าได้มีโรคภัยไข้เจ็บในบ้าน อาหารต่าง ๆ ที่ได้ นำตั้งบูชาตายายก่อนที่จํานำไปบริโภค หากฝ่าฝืนเชื่อว่า จะถูกตายายทำโทษ

๕. ประเพณีหาบคอน จะกระทำในช่วงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๕ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสะเดาะเคราะห์ล้างบาปไปจากตัว ครัวเรือน โดยชาวไทยใหม่ (ชาวเล) จะนำของแห้งรวมใส่ในถุงนอกจากนั้นจะมีการตัดผม ตัดเล็บ ตัดเสื้อผ้า ใส่รวมไปด้วย นำมาผูกกับคอนห้อยลงมา แล้วหาบไปไว้ที่ชายหาด เชื่อว่าได้นำความทุกข์โศกโรคภัยเคราะห์ร้ายฝากทิ้งไปกับน้ำให้พ้นจากตัวและครอบครัว

๖. ประเพณีไหว้พ่อตา จะกระทำในช่วงเดือน ๔ เป็นการบูชาพ่อตา (ตายาย) หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ปกปักรักษา เพื่อเป็นสิริมงคล ให้นำพาซึ่งความสุข ความเจริญก้าวหน้าให้แก่ครอบครัว โดยถือเป็นการแก้บน มีการทำพิธี ๒ ช่วง ช่วงแรกจะไหว้พ่อตาในป่าโดยใช้บริเวณร่มไม้ในการทำพิธีทำร้าน ตั้งของเช่นไหว้บูชาประกอบ ด้วย ไก่ปิ้ง (ไก่บ้าน) ๑ ตัว , เต่า ๑ ตัว , ข้าวหลาม, บอนหยวก(บอนดำ), เหนียว, น้ำกะทิ , เลือดไก่ , ชาวไทยใหม่ (ชาวเล)

ประมาณ ๓ ครั้วเรือน จะรวมตัวกันทำพิธีไหว้พ่อตา โดยมีหมอบทำพิธี ๑ คน (ของเช่นไหว้แต่ละครั้วเรือนจัดเตรียมมาเอง) และจะใช้เวลาในการสวดคาถาต่อครั้วเรือนประมาณ ๑ ชั่วโมงครึ่ง เสร็จจากพิธีกลางวัน ประมาณเวลา ๒-๓ ทุ่ม เป็นพิธีไหว้พ่อตาในบ้าน เจ้าบ้านต้องเตรียมของบูชาใส่ถาด อันประกอบด้วย ไก่ ๒ ตัว ข้าวเหนียว หมาก พลู ข้าวจ้าว ขนมขี้กวาง จัดเตรียมใส่ถาดสำหรับพ่อตา ๑ สำรับ (สำหรับบริวารจัดใส่กระทง) หมอบที่มาทำพิธีจะใช้เวลาในการว่าคาถาตามครั้วเรือนที่ทำพิธีในช่วงกลางวัน ครั้วเรือนละครั้วชั่วโมง ก็เป็นอันเสร็จพิธี

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ตั้งแต่ในอดีตเป็นต้นมา ตำบลคึกคักประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ที่เป็นคนไทยคนไทยเชื้อสายจีน และชาวเล (ชาวไทยใหม่หรือชาวมอแกน) ใช้ภาษาพูดแบบปักขีได้ทับศัพท์ภาษาจีน และภาษาของชาวเล ส่วนภาษาเขียนใช้ภาษาไทย (ที่มา : จากคำบอกเล่าของปราชญ์ชุมชน หมู่ที่ ๓)

๗.๔ OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

หมู่ที่ ๑ ตำบลคึกคัก สินค้า OTOP ไข่เค็มใบเตยกะทิสด

หมู่ที่ ๒ ตำบลคึกคัก สินค้า OTOP ขนมเต่าส้อทอด

หมู่ที่ ๔ เครื่องแกงสมุนไพร บ้านทุ่งขมิ้น

๘.ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

น้ำในพื้นที่ตำบลคึกคัก มีแม่น้ำคึกคัก คลองบางหลาโอน เป็นต้น ซึ่งมีประโยชน์ต่อการทำการเกษตรกรรม แต่อย่างไรก็ตาม แม่น้ำบางช่วงมีการตื้นเขิน และปัญหาแม่น้ำลำคลองเน่าเสีย อันเกิดจากการทิ้งน้ำเสียลงสู่แม่น้ำลำคลอง ซึ่งเทศบาลได้มีมาตรการและโครงการต่างๆ เพื่อให้น้ำกลับมามีคุณภาพที่ดีสามารถใช้ประโยชน์ได้ดังเดิม

๘.๒ ป่าไม้

ตำบลคึกคักเป็นพื้นที่ผลตกชุกเกือบตลอดทั้งปี และมีสภาพเป็นภูเขา ลักษณะเช่นนี้ทำให้มีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ ป่าไม้ในพื้นที่เป็นประเภทไม้ผลัดใบ ชนิดป่าไม้ที่สำคัญได้แก่ ป่าดิบเขา ป่าเขาชัน

๘.๓ ภูเขา

พื้นที่ตำบลคึกคักมีลักษณะการทอดตัวจากภูเขาแนวเหนือ-ใต้ และมีพื้นที่ลาดมาทางทิศตะวันตก โดยมีแม่น้ำไหลลงสู่ทะเลอันดามัน

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. น้ำตกสายรุ้ง
๒. แหล่มปะการัง
๓. ชายหาดคึกคัก
๔. น้ำตกโตนช่องฟ้า
๕. ชายหาดบางเนียง
๖. หาดนางทอง
๗. ชายหาดเขาหลัก
๘. อุทยานเขาหลัก-ลำรู่
๙. อื่นๆ

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนองคกรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลึกดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าวโดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.๒๕๖๐โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติในการติดตามการตรวจสอบ และการประเมินผลรวมทั้ง กำหนดมาตรการส่งเสริม และสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์ประเทศคือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ “ประเทศชาติมั่นคงประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีคนเก่งและมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนามตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมโดยประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ได้แก่ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญคือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรงควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย

- (๑) ความสุขของประชากรไทย
- (๒) ความมั่นคง ปลอดภัยของประเทศ
- (๓) ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
- (๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ
- (๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด๓ประการได้แก่

(๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราเก่งทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตและจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติ ที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่

(๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคตผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและดิจิทัลและการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

(๓) “สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการพัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบันพร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างรายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลกควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ตัวชี้วัดประกอบด้วย

- (๑) รายได้ประชาชาติการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้
- (๒) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจุบันการผลิตและแรงงาน
- (๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
- (๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีคนเก่งและมีคุณภาพโดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อุดมโอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่เป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูงเป็นนวัตกรรมคิดผู้ประกอบการเกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ตัวชี้วัดประกอบด้วย

- (๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิตสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
- (๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (๓) การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญคือการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อนโดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเองและการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุดโดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ตัวชี้วัดประกอบด้วย

- (๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร
- (๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน
- (๓) ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความยั่งยืนส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ตัวชี้วัดประกอบด้วย

- (๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๒) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู
- (๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจกมูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาท ภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ ส่วนรวมมีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้างเชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใสโดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีเกียรติ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้กฎหมายต้องมีความชัดเจนมีเพียงเท่าที่จำเป็นมีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกยุติธรรมตามหลักนิติธรรม

ตัวชี้วัดประกอบด้วย

- (๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ
- (๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ
- (๓) ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ
- (๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ เป็นปีที่ ๑ ในรัชกาลปัจจุบันผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้นโดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกันและมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืนในการจัดทำแผนพัฒนาฉบับที่๑๒ครั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ(สศช.)ได้จัดทำบนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ๒๐ปี(พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศไทย และการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้นได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน” การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ๒๐ ปีในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาพร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม

ขณะเดียวกันยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจนเพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิผล นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

เป้าหมายระยะยาว

มีแนวทางหลักในการผลักดันการพัฒนานวัตกรรมและการนำมาใช้คือ การกำหนดวาระการวิจัยแห่งชาติ (National Research Agenda) ให้มีจุดเน้นที่ชัดเจนเฉพาะเจาะจงและสอดคล้องกับสาขาเป้าหมายการพัฒนาประเทศและการใช้กลยุทธ์ด้านนวัตกรรมบูรณาการ

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑) เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาวะและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

๒) เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

๓) เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็งแข่งขันได้มีเสถียรภาพและมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๔) เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๕) เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันทสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

๖) เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคโดยการพัฒนาภาคและเมืองเพื่อรองรับการพัฒนายกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

๗) เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาคและนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาคภูมิภาคและโลก

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยที่จะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ โดยที่สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๙.๘ ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในขณะที่จำนวนประชากรวัยแรงงานได้เริ่มลดลงมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ เป็นต้นมา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนไทยในสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม
๒. เพื่อเตรียมคนไทยในสังคมไทยให้มีทักษะในการดำรงชีวิตสำหรับโลกศตวรรษที่ ๒๑
๓. เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดีตลอดช่วงชีวิต
๔. เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคนและประเทศ

เป้าหมายการพัฒนา

๑. คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเพิ่มขึ้น
๒. คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น
๓. คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง

อย่างต่อเนื่อง

๔. คนไทยมีสุขภาพที่ดีขึ้น

๕. สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันทางศาสนา ชุมชน สื่อมวลชนและภาคเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

เป้าหมายที่ ๑

ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน และแก้ไขปัญหาความยากจน

ตัวชี้วัด ๑.๑ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี

ตัวชี้วัด ๑.๒ ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงเหลือ ๐.๔๑ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ตัวชี้วัด ๑.๓ การถือครองสินทรัพย์ทางการเงินของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๑.๔ สัดส่วนประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลงเหลือร้อยละ ๖.๕ ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ

ตัวชี้วัด ๑.๕ สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ทั้งหมดของครัวเรือนของกลุ่มครัวเรือนที่ยากจนที่สุดลดลง

เป้าหมายที่ ๒

เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาคครัวเรือน

ตัวชี้วัด ๒.๑ อัตราการเข้าเรียนสุทธิ (ที่ปรับปรุง) ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่ากับร้อยละ ๙๐ โดยไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาที่ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมและระหว่างพื้นที่

ตัวชี้วัด ๒.๒ สัดส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทุกระดับขั้นผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ มีจำนวนเพิ่มขึ้นและความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ระหว่างพื้นที่และภูมิภาคลดลง

ตัวชี้วัด ๒.๓ สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่อยู่ภายใต้ประกันสังคม (ผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐) และที่เข้าร่วมกองทุนการออมแห่งชาติต่อกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ๒.๔ ความแตกต่างของสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ต่อประชากรระหว่างพื้นที่ลดลง

ตัวชี้วัด ๒.๕ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มประชากรที่มีฐานะยากจนเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

การขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะเน้นการพัฒนา และใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นก้าวหน้าที่เข้มข้นมากขึ้น การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล การพัฒนาและยกระดับคุณภาพของกำลังคน และความคิดสร้างสรรค์ในการขยายฐานเศรษฐกิจและฐานรายได้ใหม่ควบคู่กับการเพิ่มผลิตภาพของฐานการผลิตและบริการ เดิมรวมทั้งการต่อยอดการผลิต และบริการเดิมโดยใช้ดิจิทัลและเทคโนโลยีอัจฉริยะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งดำเนินการในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้แก่ การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤติสิ่งแวดล้อมเพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค พัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นวงกว้างมากขึ้น ต้อง

เร่งเตรียมความพร้อมในลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองอันเกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทย ในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ได้แก่ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประชาคมมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก ความขัดแย้งด้านอาณาเขตแบบรัฐต่อรัฐ อาชญากรรมข้ามชาติ และการก่อการร้าย และภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ สถาบันหลักของชาติได้รับผลกระทบจากความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจโดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ในระยะ ๕ ปีต่อไปซึ่งเป็นช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญต่อการฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการเตรียมการรับมือกับภัยคุกคามข้ามชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่สำคัญประการหนึ่งมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในเรื่องการขับเคลื่อนการบริหารจัดการภาครัฐให้บรรลุเป้าประสงค์ที่วางไว้การให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นที่ยังขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใส กระบวนการที่เปิดให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจการใช้งบประมาณยังไม่เพียงพอ ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการขาดธรรมาภิบาลในสังคมไทยทำให้การทุจริตประพฤติมิชอบยังเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ ในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไปจึงเป็นช่วงเวลาสำคัญที่ต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง เพื่อให้เป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในทุกด้านให้ประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ทั้งการบริหารจัดการภาครัฐให้โปร่งใส มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ ตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม และประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจและแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสม ระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่นและวางพื้นฐานเพื่อให้บรรลุตามกรอบเป้าหมายอนาคตในปี ๒๕๗๔

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนเศรษฐกิจ และสังคม การกระจายความเจริญและการพัฒนาเมืองและพื้นที่ รวมทั้งการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน อย่างไรก็ตามที่ผ่านมาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศ ประสบปัญหาความต่อเนื่องในการดำเนินการ และปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการขยายขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลัก และส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคมสนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและในอาเซียนอย่างเป็นระบบ โดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับ มาตรฐานสากลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการ สร้างความเป็นธรรม

ในการเข้าถึงบริการพื้นฐาน และการคุ้มครองผู้บริโภค การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศและการพัฒนาผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์และหน่วยงานที่มีศักยภาพเพื่อไปทำธุรกิจในต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม

เพื่อให้ประเทศไทยพัฒนาเข้าสู่สังคมนวัตกรรมและเตรียมการก้าวสู่ประเทศรายได้สูงในอนาคต แนวทางการพัฒนาในช่วงระยะเวลา ๕ ปี จะต้องให้ความสำคัญกับการใช้องค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ผลงานวิจัยและพัฒนาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์อย่างเข้มข้นทั้งในภาคธุรกิจ ภาครัฐ และภาคประชาสังคม รวมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาสถานะแวดล้อมหรือปัจจัยพื้นฐานที่เอื้ออำนวยทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากรวิจัย โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการบริหารจัดการเพื่อช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่เป้าหมายดังกล่าว

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งเน้นการพัฒนาและเร่งดำเนินการในประเด็นท้าทาย ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้สำหรับประชาชนในภาคการพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุล และการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับความร่วมมือระหว่างประเทศในระดับที่เป็นวงกว้างขึ้น อาทิความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP) ความร่วมมือภายใต้กรอบเอเปคและกลุ่มประเทศ ๗๗ เป็นต้น ที่ต้องสนับสนุนการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณี ตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ในฐานะประเทศสมาชิกในทุกระดับ และผลักดันให้การพัฒนาประเทศไทยสอดคล้องกับมาตรฐานสากลและข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ อาทิเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ข้อกำหนดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂ emission) มาตรฐานด้านการบิน และมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนและแรงงานข้ามชาติ เป็นต้น และเพื่อที่ประเทศไทยจะใช้ความร่วมมือระหว่างประเทศให้เป็นกลไกสนับสนุนและขยายโอกาสการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงกลไกภายในประเทศให้มีบูรณาการให้ความสำคัญกับกลไกที่สร้างสรรค์และเป็นธรรมและมีบูรณาการกันในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค และขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับการดำเนินการให้เกิดความชัดเจนต่อกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านถึงบทบาทของประเทศไทยจากมุมมองของการพัฒนาอนุภูมิภาคและภูมิภาค

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคใต้ (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๖๕)

แนวคิดและทิศทางการพัฒนาภาคใต้

ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลกและแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสามารถ สร้างรายได้ให้กับภาคใต้ทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำตามธรรมชาติและเหมาะกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคเกษตร ได้แก่ยางพาราและปาล์ม น้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบดั้งเดิม

นอกจากนี้ ภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลก สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาทั้งพื้นที่ภาคอื่นๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียง

ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควรพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปภาคเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน กับภูมิภาคต่างๆ ของโลก

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

“ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑฺ์ยางพาราและปาล์ม น้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก”

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก
- ๒) เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของภาคและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๓) เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่าและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๔) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) มูลค่าผลิตภัณฑฺ์ภาคเพิ่มขึ้น
- ๒) ผลิตภัณฑฺ์ภาคเกษตรของภาคเพิ่มขึ้น
- ๓) ผลิตภัณฑฺ์มวลรวมภาคต่อหัวประชากรเพิ่มขึ้น
- ๔) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

แนวทางการพัฒนา

- ๑)ยกระดับมาตรฐานบริการและส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของภาค เช่น ภูเก็ต สมุย พะงัน และหลีเป๊ะ เป็นต้น โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่ (CarryingCapacity) อย่างยั่งยืน ด้วยการพัฒนาระบบบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอโดยคำนึงถึงมาตรฐานความสะอาดและปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว ยกระดับมาตรฐานบริการการท่องเที่ยว ระบบการป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวควบคู่กับการส่งเสริมธุรกิจบริการ ต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร การผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ระลึก และธุรกิจบริการด้านการแพทย์ เช่น ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉิน การแพทย์เฉพาะทาง เป็นต้น รวมทั้งประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและส่งเสริมการตลาดสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติระดับบน (HighEnd)
- ๒)พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร เพื่อการท่องเที่ยวของภาคไปสู่แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก โดยการปรับปรุงวิธีตรวจคนเข้าเมืองของผู้โดยสารเรือสำราญ การกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยและเตรียมความพร้อมรองรับเหตุฉุกเฉิน และการพัฒนาบุคลากรรองรับธุรกิจเรือสำราญ สนับสนุนธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวเรือสำราญและการท่องเที่ยวเชิงอาหาร การเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่มีศักยภาพ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น รวมทั้งประชาสัมพันธ์และการตลาดการท่องเที่ยววัฒนธรรมและอาหาร อาทิ FoodRoute และการประชุมสัมมนาด้านอาหาร เป็นต้น
- ๓) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (SmartCity) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail) เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการนักท่องเที่ยว โดยเร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งมวลชน (Monorail) ในจังหวัดภูเก็ต การรักษาสภาพแวดล้อมและการใช้พลังงานทดแทนการพัฒนาระบบข้อมูลการแจ้งเตือนแบบ realtime อาทิ การจราจร ปริมาณน้ำ การเตือนภัยภัยพิบัติ และการบูรณาการเชื่อมโยง CCTV การพัฒนาและเพิ่ม

ประสิทธิภาพระบบการกำจัดขยะและน้ำเสีย

๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาค เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง อาทิ เขื่อนรัชชประภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี และอุทยานแห่งชาติเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช และแหล่งท่องเที่ยวชายหาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่และมีการเชื่อมโยงโครงข่ายท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงทั้งด้านตะวันตกและตะวันออกของภาคและเขต TheRoyalCoast ของภาคกลาง โดยการพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคให้เพียงพอ พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแล และป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว สร้าง route เชื่อมโยงการท่องเที่ยว จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของภาค

๕) พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค อาทิ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา (ระนอง กระบี่ สตูล สุราษฎร์ธานี และ พัทลุง) ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช เมืองเก่า (จังหวัดสงขลา พังงา สตูล นครศรีธรรมราช และระนอง) และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ผลักดัน SatunGeoPark ให้เป็นอุทยานธรณีโลก GlobalGeoPark) การท่องเที่ยวผจญภัย (พัทลุง นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการพัฒนา ปรับปรุง บูรณะ แหล่งท่องเที่ยวและระบบสาธารณูปโภคที่มีมาตรฐานเหมาะสมตามชนิดของแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะที่มีความปลอดภัยเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์และการเข้าถึงข้อมูลด้านการท่องเที่ยวผ่านระบบการสื่อสารสาธารณะ ทั้งในและนอกประเทศ

๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่มีศักยภาพให้มีมาตรฐาน ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน ยกย่องการให้บริการด้านการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานของชุมชน สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนให้เชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวรายใหญ่ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า OTOP และสินค้าที่ระลึกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชนและเพื่อเป็นแหล่งสร้างงานและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวชุมชนผ่านช่องทางที่หลากหลายโดยเฉพาะสื่อออนไลน์ (เว็บไซต์และแอปพลิเคชันต่างๆ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ
แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่-สะเดา ที่ครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเชื่อมโยงกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและนิคมอุตสาหกรรมยาง (RubberCity) โดยการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมยางพารา การขยายผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราปลายน้ำที่มีมูลค่าสูง เช่น การใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานวิศวกรรมหรือใช้ในอุตสาหกรรม (แผ่นยางปูพื้น ยางรองหมอนรองรถไฟ และยางรองคอสะพาน) และวัสดุทางการแพทย์ (วัสดุจัดฟัน และสายน้ำเกลือ) ตลอดจนส่งเสริมการผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางที่มีการออกแบบที่ทันสมัยเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมของภาคและเป็นฐานเศรษฐกิจที่สร้างรายได้ที่ยั่งยืน พัฒนาระบบตลาดยางพารา (ตลาดท้องถิ่น ตลาดกลางยางพารา และตลาดซื้อขายล่วงหน้า) ให้มีความเข้มแข็งและมีระบบการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสามารถใช้เป็นตลาดอ้างอิงที่น่าเชื่อถือของผู้ซื้อ-ขายยางของประเทศและตลาดโลก

๒) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี และชุมพร เพื่อให้เป็นอุตสาหกรรมใหม่ของภาคและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับน้ำมันปาล์ม รวมทั้งส่งเสริมการผลิตและจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลในตลาดต่างประเทศ และพัฒนาความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานกลาง คุณภาพผลผลิตปาล์มน้ำมันของอาเซียนและกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน (มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย) ในฐานะผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ของโลกในการกำหนดมาตรฐานราคาน้ำมันปาล์มเพื่อเพิ่ม

อำนาจการต่อรองในตลาดโลกและสร้างเสถียรภาพด้านราคา

๓) พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิตภาคเกษตรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และพัฒนาคุณภาพผลผลิตให้กับยางพาราและปาล์มน้ำมัน รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในอนาคต รวมทั้งการแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อาทิ เครื่องสำอาง ยา สมุนไพร เวชสำอาง ผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้น รวมทั้งการประชาสัมพันธ์และทำการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อเพิ่มช่องทางในการจำหน่ายยางพาราได้มากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร
แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค เช่น ข้าว ข้าวสังหยด ข้าวหอมกระดังงา ข้าวเล็บนก ไม้ผล กล้วยหอมทอง มะพร้าว ทุเรียน มังคุด ส้มโอและปศุสัตว์ โคขุนศรีวิชัยเพื่อให้เป็นสินค้ามูลค่าสูงและได้มาตรฐานส่งออก โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการปรับปรุงการปลูกพืช การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งส่งเสริมการทำเกษตรแปลงใหญ่ในพื้นที่ที่เหมาะสม (zoning) ส่งเสริมการประกอบธุรกิจออนไลน์ผ่านเครือข่ายการสื่อสารสาธารณะและเพิ่มช่องทางตลาดในกลุ่มตลาดเฉพาะ (NicheMarket)

๒) ยกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำอุตสาหกรรมประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากลโดยส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการพัฒนากระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐานสุขอนามัยและเป็นไปตามกฎกติกาสากลการส่งเสริมการจัดระเบียบเรือประมงเข้าสู่ระบบการควบคุมได้อย่างถูกต้อง มีมาตรการควบคุมและเฝ้าระวังการประมง IUU ที่มีประสิทธิภาพขึ้นไปจนถึงการพัฒนากระบวนการตรวจสอบย้อนกลับ(Traceability) ของสินค้าประมง รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลายในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และชุมพร

๓) ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองและความมั่นคงทางด้านรายได้ให้กับเกษตรกรรายย่อยสามารถใช้ทรัพยากรและปัจจัยการผลิตอย่างคุ้มค่า โดยเฉพาะการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์ผสมผสานรวมกับการปลูกยางพาราปาล์มน้ำมันและไม้ผล หรือพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันที่ไม่เหมาะสมให้ผลผลิตต่ำ ส่งเสริมการปลูกพืชพันธุ์ดี (ไม้ผล และพืชผัก รวมทั้งพืชเศรษฐกิจอื่น) ที่คำนึงถึงความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดโดยการเพิ่มคุณภาพการเกษตรให้ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนการทำเกษตรผสมผสาน

๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (SmartFarmer) โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกรการสร้างและพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กร/สถาบันเกษตรกรและพัฒนา เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิต และบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบรวมทั้งสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งความรู้และแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมและทั่วถึง ยกกระดับสินค้าและผู้ประกอบการให้มีความสามารถในการแข่งขันเชื่อมโยงเครือข่ายในรูปแบบ คลัสเตอร์ สร้างความเชื่อมโยงธุรกิจชุมชนและSMEส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจ Startupและส่งเสริมพัฒนาตามแนวทางประชารัฐ

๕) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นฐานปัจจัยการผลิตทางการเกษตรของภาคเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้เกิดความยั่งยืน อาทิ พื้นที่ป่าที่เป็นแหล่งต้นน้ำดิบ แหล่งน้ำชายฝั่งรวมทั้งพื้นที่ป่าชายเลนซึ่งเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยและอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อน โดยอาศัยความร่วมมือของชุมชนในการป้องกันอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งการวางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ พัทลุงและนครศรีธรรมราช

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำแห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงโดยพัฒนาดนเนินชายฝั่งทะเลอ่าวไทยสายชุมพร - สุราษฎร์ธานี - นครศรีธรรมราช-สงขลา เชื่อมโยงกับสาย TheRoyalCoast ของภาคกลาง พัฒนาเส้นทางรถไฟเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอันดามันและอ่าวไทย อาทิ สายท่าขุน - พังงา - พุนพิน-ดอนสักสายระนอง-ชุมพร และพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงพื้นที่ตอนเหนือ-ใต้ของฝั่งอันดามัน และสายระนอง-พังงา-กระบี่-ตรัง ควบคู่กับการพัฒนาเมืองภูเก็ต เมืองหาดใหญ่ รวมทั้งเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคให้เป็นเมืองนำอยู่สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

๒) พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ตให้เป็นท่าเรือหลัก (Homeport) ของโลก รวมทั้งพัฒนาท่าเรือแวะพัก (PortofCall) และท่าเรือมารีนาให้มีมาตรฐานในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีศักยภาพของภาค (กระบี่ พังงา และสมุย)

๓) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่-สะเดา โดยเร่งรัดการพัฒนาโครงข่ายรถไฟ อาทิ รถไฟฟ้าหาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ รถไฟทางคู่ชุมพร - สุราษฎร์ธานี -หาดใหญ่-สงขลา พัฒนาทางหลวงพิเศษ (Motorway) หาดใหญ่-ด่านพรมแดนสะเดา พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสงเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงการขนส่งระบบราง รวมทั้งพัฒนาเมืองรอบสถานีขนส่งระบบรางในเมือง ทุ่งสงและเมืองสะเดา (ปาดังเบซาร์) ตลอดจนพัฒนาท่าเรือสงขลาแห่งที่ ๒ เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับท่าเรือชายฝั่งและท่าเรือหลักทั้งภายในและต่างประเทศ

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก โดยการพัฒนาและปรับปรุงท่าเรือที่มีอยู่ในปัจจุบันให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มศักยภาพ พัฒนาและปรับปรุงสนามบินนานาชาติและสนามบินภายในประเทศ พัฒนาโครงข่ายรถไฟเชื่อมโยงท่าเรือสงขลา ๒ - หาดใหญ่ - ปาดังเบซาร์-ปัตเตอร์เวอร์ธ(รัฐปีนัง มาเลเซีย) รวมทั้งพัฒนาโครงข่ายถนนสายหลักเป็น ๔ ช่องจราจร และการพัฒนาโครงข่ายถนนสายรองให้เชื่อมโยงกับถนนสายหลักเพื่อสนับสนุนการขนส่งและกระจายสินค้าจากพื้นที่ตอนในสู่พื้นที่หลักได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการพัฒนาระบบส่งน้ำดิบโดยการพัฒนาระบบโครงข่ายท่อส่งน้ำ ระบบจำหน่ายน้ำและการเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำให้เพียงพอเพื่อสนับสนุนปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นและลดผลกระทบจากปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะทรัพยากร(ดิน น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากร โดยอาศัยความร่วมมือของชุมชน ส่งเสริมการปลูกป่าชุมชน ป่าชายเลน การปลูกไม้เศรษฐกิจ การรักษาระบบนิเวศ ทางทะเล อนุรักษ์ฟื้นฟูสัตว์น้ำบริเวณป่าชายเลนและการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งโดยใช้เทคโนโลยีและรูปแบบ ที่เหมาะสมกับแต่ละสภาพพื้นที่ และการจัดระเบียบและกำหนดกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสิ่งปลูกสร้างบริเวณ พื้นที่ชายฝั่งทะเลเพื่อลดผลกระทบต่อการกัดเซาะบริเวณชายฝั่ง รวมทั้งจัดการฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนทาง การเกษตรที่เหมาะสม และระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ โดยนำเทคโนโลยี มาใช้ในการจัดทำระบบการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำที่ทันสมัย จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้ง และอุทกภัยในพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ พัทลุง และนครศรีธรรมราช รวมทั้งจัดหาน้ำเพื่อชุมชนชนบทและน้ำ เพื่อ

การบริโภคอุปโภคและการเกษตรที่เพียงพอ ตลอดจนการพัฒนาาระบบสำรองและกักเก็บน้ำ และระบบส่งน้ำดิบ โดยการพัฒนาระบบโครงข่ายท่อส่งน้ำ ระบบจำหน่ายน้ำและการเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำให้เพียงพอ เพื่อสนับสนุนปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นในเขตเมือง เพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม และบริการ และลดผลกระทบจากปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

๓) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อสร้างความมั่นคง ด้านพลังงาน โดยส่งเสริมการใช้พลังงานจากธรรมชาติ อาทิ ลม แสงแดด ชีวมวล (จากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร) และส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในสาขาพลังงาน โดยใช้รูปแบบการร่วมลงทุน ระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership: PPP) รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ประหยัดพลังงานให้กับผู้ประกอบการ การให้ความรู้กับประชาชนในการ ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๔) บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ โดยการลงทุนในโครงสร้าง พื้นฐานด้านการจัดการมลพิษ อาทิ ระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย และระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสม การให้ความรู้การจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง ควบคู่กับการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนทุกวัย ทั้งในและนอกระบบการศึกษา รมรณรงค์การบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อลดปริมาณการเกิดของเสีย ส่งเสริมและเข้มงวดการดำเนินมาตรการ ๓ R (Reduce Reuse Recycle) ทั้งในระดับท้องถิ่นและชุมชน ส่งเสริมระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ปลายทางอย่างเหมาะสม เช่น การใช้ระบบฝังกลบที่ถูกต้อง การแปลงขยะเป็นพลังงาน เป็นต้น สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุมและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้วยมาตรการจูงใจ ทั้งมาตรการทางภาษีและมาตรการ สนับสนุนงบประมาณ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway) โดยการเพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ที่มีในปัจจุบันและพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยฝั่งอันดามัน - ประเทศแถบเอเชียใต้ ให้สามารถเดินทางและขนส่งสินค้าผ่านเส้นทางประตูเศรษฐกิจด้านตะวันตกของประเทศไทยได้อย่างต่อเนื่อง ไร้รอยต่อ ส่งเสริมระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐานสากล และศึกษาความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจทั้งด้านการผลิต การค้า การลงทุน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาท่าเรือจังหวัดระนอง และการเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟระหว่างชุมพร - ระนอง ที่จะสนับสนุนให้เกิดการใช้ประโยชน์จากท่าเรือระนองให้เป็น Western Gateway

๒) พัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route) โดยพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยและอันดามันตามแนวประจวบคีรีขันธ์ - ชุมพร - ระนอง - เมียนมา ควบคู่กับการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ทั้งสองฝั่งทะเล รวมทั้งการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทั้งทางบกและทางอากาศ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว มุ่งเน้นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพและมาตรฐานเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลของ จังหวัดชุมพรกับ Royal Coast และเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวสู่แหล่งน้ำแร่และเกาะต่างๆ ของจังหวัดระนอง และประเทศเมียนมา

๓) พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio-Based & Processed Agricultural Products) โดยสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต ส่งเสริม การวิจัย และพัฒนา เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าทางการเกษตร โดยเน้นการวิจัยและพัฒนาเพื่อต่อยอดจากการผลิต น้ำมันปาล์ม ใน

จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และจังหวัดใกล้เคียง (กระบี่ และชุมพร) ไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มี มูลค่าสูงขึ้น อาทิ Phase Change Material (PCM) และ Nutritional Foods พัฒนาต่อยอด อุตสาหกรรม ยางพาราและการแปรรูปอาหาร และพืชเศรษฐกิจสำคัญอื่นๆ ผ่านการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและ สถาบันการศึกษา กำหนดเขตพื้นที่และสิทธิประโยชน์สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพที่ชัดเจน เพื่อ ดึงดูดการลงทุนของภาคเอกชน ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๔) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green Culture & Livable Cities) ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช โดยเน้น กรอบการเป็นเมืองที่มีความน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม และยังคงรักษาอัตลักษณ์ของพื้นที่ รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ป่าไม้ และป่าชายเลน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน อนุรักษ์และส่งเสริม วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการและพัฒนาแหล่ง การเรียนรู้และการท่องเที่ยววิถีชุมชน และพัฒนาเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม และเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคม โดยกำหนดการพัฒนาเมืองระนองให้เป็น Smart Living City ที่มีการวางผังเมืองและระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่ทันสมัย

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง สตูล) พ.ศ.๒๕๖๒ - ๒๕๖๕ ฉบับ ทบทวน (รอบปี พ.ศ.๒๕๖๕)

เป้าหมายการพัฒนา (Goals) “การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับโลก บนฐานความเข้มแข็งของภาค เกษตรและชุมชนอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ (Mission)

๑. มุ่งเน้นการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว ทั้งระบบ โดยการพัฒนาทักษะ องค์ความรู้ และสร้างความเข้าใจในการดำเนินธุรกิจ เพื่อสร้างฐานความเข้มแข็งและ มั่นคงทางธุรกิจ พร้อมรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกทุกรูปแบบ

๒. มุ่งเน้นการบริหารจัดการด้านท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานโดยยึดหลัก “สะอาด สะอาด ปลอดภัย” มุ่งสู่ อันดามันเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City) และส่งเสริมด้านการตลาด ประชาสัมพันธ์พื้นที่การท่องเที่ยวให้กระจายไปสู่ชุมชนและท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว

๓. มุ่งเน้นการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการเกษตรตามหลักศาสตร์พระราชา เพื่อสร้าง ความมั่นคงทางด้านอาหาร และความเข้มแข็งด้านอาชีพเกษตรกรกรม สามารถสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่าง ต่อเนื่องและยั่งยืน

๔. พัฒนาและเพิ่มศักยภาพทรัพยากรบุคคลทั้งภาคการท่องเที่ยวและเกษตร ให้ก้าวทันเทคโนโลยีและนำ เทคโนโลยีมาใช้เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการทำงานให้สูงขึ้น นำไปสู่การขับเคลื่อนงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

๕. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ และรักษาความ เป็นอัตลักษณ์ของอันดามัน

เป้าประสงค์รวม (Objectives)

๑. เศรษฐกิจโดยรวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พื้นตัวจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ทั้งผู้ประกอบการและประชาชนทั่วไปสามารถรักษาสถานะทางธุรกิจและ ประชาชนส่วนใหญ่มีงานทำ

๒. มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันสูงทั้งด้านการท่องเที่ยวและภาคเกษตร เพื่อสร้างรายได้ และขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๓. ชุมชนมีความเข้มแข็ง ประชาชนมีความมั่นคงในคุณภาพชีวิตที่ดี
๔. บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและภาคเกษตรได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น
๕. มีระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี กิจกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อคงความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน
๖. มีการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าให้คงความเป็นอัตลักษณ์แห่งอันดามัน
๗. มุ่งสู่ความเป็นอันดามันเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City)

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันได้กำหนดตัวชี้วัดเพื่อวัดความสำเร็จของการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดไว้ ๓ ด้าน คือ ด้านการท่องเที่ยว ด้านการเกษตร และด้านการพัฒนาทุนมนุษย์ โดยกำหนดค่าเป้าหมายไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕ รายละเอียด ดังนี้

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน			ค่าเป้าหมาย			
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
- อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	ร้อยละ ๙.๔	ร้อยละ ๒๒.๐	ร้อยละ ๗.๒	ร้อยละ ๔.๗	ร้อยละ -๖๕.๐	ร้อยละ -๕.๐	ร้อยละ ๑.๐
- อัตราการเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร (GPCP)	ร้อยละ ๑๓.๓	ร้อยละ ๓.๑	ร้อยละ -๘.๖	ร้อยละ ๘.๐	ร้อยละ ๙.๐	ร้อยละ ๑๐.๐	ร้อยละ ๑๑.๐
- ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index)	๐.๖๐๘๐ (๒๕๕๘)	๐.๕๘๖๕ (๒๕๖๐)	๐.๕๘๖๕ (๒๕๖๐)	๐.๖๑๐๑ (๒๕๖๒)	๐.๖๑๐๑	๐.๖๒๐๐	๐.๖๒๐๐

หมายเหตุ : เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ทำให้สถานการณ์ การท่องเที่ยวในประเทศไทยหดตัวอย่างรุนแรง และมีการคาดการณ์อัตราการขยายตัวของ GDP ของไทยลดลง โดยธนาคารแห่งประเทศไทยคาดว่า GDP ของไทยในปี ๒๕๖๓ จะลดลงร้อยละ ๘.๑ ในขณะที่ สศช.คาดว่า จะลดลงร้อยละ ๕ - ๖ สอดคล้องกับการคาดการณ์ของ กกร.ที่คาดว่าจะลดลงถึงร้อยละ ๕ - ๘ ทำให้จะต้องปรับลดอัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวลงอยู่ในแดนลบ ในปี ๒๕๖๓ แต่จากนโยบายของรัฐบาลในการกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวภายในประเทศ จึงคาดว่าอัตราการขยายตัวจะติดลบไม่มากนัก และจะค่อยๆปรับขึ้นในปีต่อไป

ในขณะที่ภาคการเกษตรได้รับผลกระทบน้อยกว่า ดังนั้นเพื่อกระตุ้นให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนา ด้านเกษตรให้มากขึ้น จึงยังคงอัตราการเพิ่มขึ้นผลิตภัณฑ์มวลรวมไว้ในระดับเดิม

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

กรอบและทิศทางในการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันเพื่อสนับสนุนเป้าหมาย “การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับโลก บนฐานความเข้มแข็งของภาคเกษตรและชุมชนอย่างยั่งยืน” ในระยะ ๔ ปี ข้างหน้าได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน เพื่อต่อยอดและเพิ่มศักยภาพการพัฒนาจากฐานการพัฒนาตามแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดในระยะที่ ๑ (๒๕๕๓ – ๒๕๕๖) และระยะที่ ๒ (๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) โดยในระยะที่ ๓ นี้ มุ่งเน้นการสร้างศักยภาพในมิติด้านการพัฒนาให้ประสานสอดคล้อง และเกิดบูรณาการทุกภาคส่วนในรูปแบบประชารัฐ และเกิดความสมดุลทั้งด้านความมั่นคงโดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพิ่มมาตรฐานด้านความปลอดภัย และส่งเสริมด้านพลังงานทางเลือกเพื่อให้เกิดความมั่นคงด้านพลังงาน และสร้างความมั่นคง โดยการเพิ่มศักยภาพให้แก่ภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ทั้งด้านการท่องเที่ยวและเกษตรกรรม โดยเฉพาะภาคการเกษตร (การเพาะปลูก การป่าไม้ การประมง และปศุสัตว์) และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในพื้นที่เพื่อกระจายรายได้ กระจายความเจริญ ลดความเหลื่อมล้ำ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมพืชเศรษฐกิจหลักของกลุ่ม คือ ปาล์มน้ำมันและยางพารา โดยการกำหนดกรอบของยุทธศาสตร์ในการดำเนินการ รวมทั้งการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการพัฒนา

บุคลากรให้มีคุณภาพ และมาตรฐานรองรับการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนดังนี้

(๑) พัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานอย่างยั่งยืน

เป็นการพัฒนาและรักษาบานการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โดยเน้นการสร้างรายได้การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยมีกลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และส่งเสริมการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ เชื่อมโยงวิถีชีวิต วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยคำนึงถึงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) เพื่อให้การท่องเที่ยว เป็นการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพมากกว่าการเน้นในเชิงปริมาณ การนำเทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้เพื่อมุ่งสู่ความเป็นอันดามัน เมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City) พร้อมกันนั้นยังส่งเสริมให้ชุมชน ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการท่องเที่ยว และมีความเป็นเจ้าของการท่องเที่ยวในพื้นที่ควบคู่ไปกับการสร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของทั้งนักท่องเที่ยวและประชากรที่อาศัยอยู่ในกลุ่มจังหวัดอันดามัน

(๒) พัฒนาระบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าภาคเกษตร ประมง และปศุสัตว์ที่มีศักยภาพ ในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

ส่งเสริมการรวมกลุ่มและให้องค์ความรู้แก่เกษตรกรทั้งด้านการผลิตและการตลาดโดยนำเทคโนโลยีมาใช้ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันเกษตรกร และนำนวัตกรรมมาต่อยอดด้านการแปรรูปและเพิ่มผลผลิต โดยเน้นที่พืชเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และเพิ่มมูลค่าผลิตทางการประมง และปศุสัตว์ และลดต้นทุนการผลิต เพื่อสร้างรายได้ให้เกษตรกร และเพิ่มกลุ่มเกษตรกรรายใหม่ที่มีคุณภาพและมีความพร้อมต่อการพัฒนาคุณภาพสินค้าได้ฝั่งอันดามันเพื่อสร้างฐานการเป็นครัวของโลก และส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการด้านการอุตสาหกรรมอาหารและ แปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างฐานความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจ

(๓) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพต้นทุนมนุษย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

การพัฒนาบุคลากรในภาคการท่องเที่ยวและภาคเกษตรนั้น เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากในปัจจุบันพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยว ประกอบกับการพัฒนานวัตกรรมเพื่อนำเทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้ในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งการพัฒนา นวัตกรรมจากองค์ความรู้ที่มีเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมในทุกมิติ

แผนพัฒนาจังหวัดพังงา

เป้าหมายการพัฒนา : จังหวัดพังงาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรกรรมยั่งยืนสังคมแห่งการเรียนรู้ สู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ เมืองแห่งความสุข

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดพังงา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : สร้างเสริมคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : สร้างเสริมระบบการบริหารจัดการ ด้านการเกษตรอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : สร้างเสริมระบบการจัดทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพและสมดุล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี ความมั่นคงปลอดภัย เพื่อสร้างสังคมให้มั่นคงและน่าอยู่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศครบวงจร

๑. บทนำ

ในช่วงแผนพัฒนาจังหวัดพังงาที่ผ่านมา จังหวัดพังงาเผชิญความท้าทายในการพัฒนา เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางเศรษฐกิจ ด้านการท่องเที่ยวอยู่สม่ำเสมอ อาทิ ปัจจัยด้านความผันผวนของเศรษฐกิจโลก เศรษฐกิจของประเทศ โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย ปัจจัยด้านความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในภาคใต้เทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติโดยเฉพาะ

ความผันผวนของฤดูกาล สภาวะฝนตกน้ำท่วม สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) ได้ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนทั้งในด้านดำรงชีพ สภาพเศรษฐกิจและสังคม คณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติได้มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นมา รวมถึงการ Lock Down จังหวัด ประเทศและทั่วโลก ส่งผลให้นักท่องเที่ยวต่างชาติไม่สามารถเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยรวมถึงจังหวัดได้ ดังนั้นภาคการท่องเที่ยวและบริการจะมีแนวโน้มลดลง ตั้งแต่ช่วงปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ การหดตัวในทุกภูมิภาคของประเทศและทั่วโลก ทำให้นักท่องเที่ยวและรายได้ในภาคการท่องเที่ยวหดตัวลงอย่างรวดเร็ว

ในการพัฒนาเสริมสร้างขีดความสามารถในการท่องเที่ยวในช่วงแผนพัฒนาจังหวัดพังงา ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ได้ยึดเป้าหมายการยกระดับ การสร้างจุดขาย การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว มาตรฐานสากล

ประเด็นการพัฒนาด้าน : การสร้างเสริมคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศครบวงจรจึงกำหนดแนวทางการพัฒนา เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจภาคการท่องเที่ยว ที่มุ่งสร้างมูลค่าเพิ่ม ในการท่องเที่ยวและการบริการให้สูงขึ้น โดยเฉพาะการท่องเที่ยวชุมชนหรือการท่องเที่ยวแนวใหม่ (New Normal) รวมทั้งการรักษาฐานรายได้จากการท่องเที่ยวเดิม ในขณะที่เดียวกันก็จำเป็นต้องพัฒนาปัจจัยสนับสนุนต่างๆทั้งในส่วนของโครงสร้างพื้นฐาน ภายภาคในด้านโครงข่ายคมนาคมที่เชื่อมโยงระหว่างกัน ทั้งพื้นที่เมืองและเกาะแก่งรวมถึงเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจเพื่ออำนวยความสะดวก สู่ความเป็น เมืองท่องเที่ยวอัจฉริยะ ควบคู่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและท่องเที่ยวชุมชน

๒. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาจังหวัดพังงาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๒. เพื่อยกระดับรายได้จากภาคการท่องเที่ยวและการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้เพิ่มขึ้นจากระดับชุมชนสู่ระดับประเทศและภูมิภาค
๓. ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและปลอดภัย
๔. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตแนวใหม่ (New Normal) รวมถึงท่องเที่ยวดิจิทัล

๓. เป้าหมาย “จังหวัดพังงาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

๔. ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยว (ชาวไทย) ที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ เมื่อเทียบกับปี พ.ศ.๒๕๖๒ (จากฐานข้อมูลปี พ.ศ.๒๕๖๒ จำนวน ๑,๔๐๙,๗๔๖ คน)
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการการท่องเที่ยว (นักท่องเที่ยวชาวไทย) ร้อยละ ๒ (จากฐานข้อมูลปี พ.ศ.๒๕๖๒ จำนวน ๖,๓๓๙.๑๙ ล้านบาท)
๓. ร้อยละของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัดพังงา ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐

๕. แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานและระบบขนส่งที่หลากหลาย ปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. พัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว ให้สามารถแข่งขันและรองรับ ประชาคมอาเซียนและนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย
๓. พัฒนาสินค้า บริการการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ท่องเที่ยววัฒนธรรม ประวัติศาสตร์รวมถึง

ท่องเที่ยวชุมชน ของจังหวัดพังงาให้มีคุณภาพ

๕. เสริมสร้างคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบนความหลากหลายปลอดภัย

๖. พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในเศรษฐกิจ สูการเป็นเมืองอัจฉริยะด้านการท่องเที่ยว (Smart city tourism) หรือเศรษฐกิจอัจฉริยะ (Smart Economy)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สร้างเสริมระบบการบริหารจัดการ ด้านการเกษตรอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๑. บทนำ

ภาคเกษตรยังคงมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจ ภายในพื้นที่จังหวัดพังงา แม้ที่ผ่านมาจังหวัดพังงา จะได้รับผลกระทบจากความผันผวนของภาคตลาด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทำให้เกิดปริมาณฝนตกชุกตลอด ๓ ปีนี้ท่วม ภัยแล้ง มีผลผลิตทางการเกษตรต่อไร่ต่ำและการปลูกพืชเชิงเดี่ยว รวมถึงสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด สาขาเกษตรที่ลดน้อยลง เมื่อเทียบกับสาขาการผลิตอื่นๆสินค้าเกษตรปรับเปลี่ยนบทบาท จากเกษตรเพื่ออุปโภคบริโภค เป็นเกษตรส่งออก เกษตรแปรรูป เป็นสินค้าที่ใช้เป็นวัตถุดิบเพื่อการผลิต ของภาคการผลิตอื่น สร้างมูลค่าและรายได้ให้กับเกษตรกรในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม การพัฒนาดังกล่าว อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นปัจจัยสนับสนุนการผลิตทางการเกษตร เช่น ดิน น้ำ และป่าไม้หรืออื่นๆ รวมถึงสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) ได้ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนทั้งในด้านการดำรงชีพ สภาพเศรษฐกิจและสังคม คณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติได้มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นมา รวมถึงการ Lock Down จังหวัดประเทศและทั่วโลก

ดังนั้น การเพิ่มศักยภาพของเกษตรกรผู้ประกอบการพัฒนาคนรุ่นใหม่ ร่วมกับการการปรับโมเดลภาคเกษตร เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับศาสตร์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีต และปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริม สนับสนุน ภาคเกษตรให้สามารถสร้างฐานรายได้ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในภูมิภาคควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการอยู่ดีกินดีของครัวเรือนภาคเกษตรจึงเป็นสิ่งสำคัญ

ประเด็นการพัฒนาด้านสร้างเสริมระบบการผลิต แปรรูป การบริโภค การค้า การบริหารจัดการด้านการเกษตรอย่างเป็นระบบและยั่งยืน จึงเป็นแนวทางการพัฒนาขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ทั้งในปัจจุบัน และในอนาคตที่สร้างมูลค่าเพิ่มในภาคเกษตร เกษตรอุตสาหกรรมเชื่อมโยงภาคท่องเที่ยวและบริการ การเพิ่มผลิตภาพทางการเกษตร ทำในเชิงปริมาณและมูลค่าเพื่อสร้างฐานรายได้เดิม และสร้างฐานรายได้ใหม่อย่างครบวงจรทั้งเกษตรอัตลักษณ์ของพื้นที่ เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ รวมถึงการให้ความสำคัญต่อครัวเรือน ชุมชน และคลังอาหาร เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรหลังจากการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ให้เกษตรกรมีรายได้ต่อครัวเรือนที่สูงขึ้น

๒. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาภาคเกษตรให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และมีมูลค่าเพิ่มจากการผลิต แปรรูปและการค้า
๒. เพื่อพัฒนาส่งเสริมเกษตร อัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรอัจฉริยะ ให้มีคุณภาพตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคและการส่งออก
๓. เพื่อสร้างคลังอาหาร สร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้พอเพียง สำหรับการบริโภคในครัวเรือนสู่การส่งออก

๓. เป้าหมาย

๑. มูลค่าสินค้าภาคเกษตรที่เพิ่มขึ้นและปลอดภัยได้มาตรฐาน
๒. เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีอาชีพมั่นคงและรายได้จากภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

๓. ทรัพยากรทางการเกษตรมีการนำไปใช้เพื่อพัฒนาการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพคุ้มค่า

๔. พัฒนากลุ่มเกษตรกรแบบครบวงจรบนฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชา

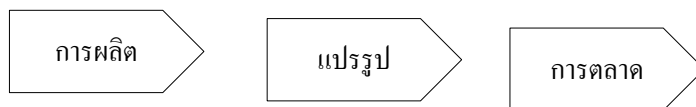
๔. ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒.๕ (จากฐานข้อมูล GPP ปี ๒๕๖๑ ที่มีจำนวน ๙,๕๘๙ ล้านบาท)

๒. จำนวนแปลงภาคเกษตรที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP ของจังหวัดพังงา เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ (จากฐานข้อมูลปี พ.ศ.๒๕๖๒ ที่มีจำนวน ๕๓๑ แปลง)

๓. จำนวนดินที่ได้รับการบริหารจัดการและฟื้นฟูในภาคเกษตร (๑,๐๐๐ ไร่/ปี) จากฐานข้อมูลปี พ.ศ.๒๕๖๒ ที่มีจำนวน ๒,๐๐๐ ไร่

๕. แนวทางการพัฒนา

๑. ผลิตสินค้าเกษตรให้มีความปลอดภัยและได้มาตรฐานเพื่อการส่งออก

๒. ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานโดยใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรการเกษตรอย่างเหมาะสม

๔. ส่งเสริมผลผลิตทางการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง/ศาสตร์พระราชา

๕. พัฒนากลไกการกระจายสินค้าเกษตรสู่ตลาดอย่างเหมาะสมการบรรจุภัณฑ์การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรโดยการเชื่อมโยงตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๖. ส่งเสริมพัฒนาองค์ความรู้ในการจัดการการผลิตที่มีประสิทธิภาพและได้คุณภาพพัฒนากลุ่ม/สถาบันเกษตรกรสหกรณ์ให้เข้มแข็งรองรับการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน

๗. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : สร้างเสริมระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีประสิทธิภาพและสมดุล

๑. บทนำ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นปัจจัยที่มีอยู่อย่างจำกัดในช่วงที่ผ่านมาจังหวัดพังงามีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิเช่น ภาคการท่องเที่ยวและบริการ ภาคการเกษตรที่มีอัตราขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๘.๙๗ และการขยายตัวของเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด ยังมีการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรชายฝั่งทะเล ป่าไม้ที่ลดลง ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ของความหลากหลายทางชีวภาพ ถูกคุกคาม เป็นต้น ซึ่งปัญหาเชิงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังกล่าว ก่อให้เกิดจุดอ่อนของการรักษา และการยกระดับคุณภาพการผลิตในการท่องเที่ยวและบริการ ในขณะเดียวกันปัญหาด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ นับเป็นประเด็นที่ท้าทายต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่อีกประเด็นหนึ่ง

จากปัจจัยและแนวโน้มของบริบทการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อันเป็นทุนทรัพย์ของการพัฒนามีแนวโน้มต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในอนาคต มีพลวัตสูง มีความซับซ้อนหลายมิติมีผลต่อความเสี่ยงในการขาดแคลนในอนาคต จึงจำเป็นต้องขับเคลื่อน การพัฒนาอย่างคู่ขนานหรือพร้อมกันกับมิติอื่นๆ

ดังนั้น ภายใต้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่อย่างจำกัด แผนพัฒนาจังหวัดพังงา ประเด็นสร้างเสริมระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความสำคัญกับการรักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (GO Green) อนุรักษ์ฟื้นฟูแม่น้ำลำคลอง หรือแหล่งน้ำธรรมชาติ ทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง และความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงอื่นๆ ในลักษณะการพัฒนา ๓ มิติ คือ เติบโต สมดุล ยั่งยืน

๒. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้จังหวัดพังงาเติบโตอย่างยั่งยืนบนเศรษฐกิจสีเขียว
๒. เพื่อรักษาทุนทรัพย์ (ต้นทุนของจังหวัด) ป่าไม้สัตว์น้ำ/ ป่า ระบบนิเวศวิทยา ให้คงความยั่งยืน
๓. เพื่อสงวนรักษา อนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ
๔. เพื่อส่งเสริมและขยายผลกระบวนการเรียนรู้และสร้างจิตสำนึกมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการป้องกันอุทกภัยในพื้นที่เสี่ยง

๓. เป้าหมาย

๑. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสู่ความสมดุลและยั่งยืน
๒. บริหารจัดการน้ำทุกครัวเรือนในทุกพื้นที่มีน้ำอุปโภคบริโภคในชุมชนอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

๔. ตัวชี้วัด

๑. ปริมาณที่เพิ่มขึ้นทรัพยากรป่าไม้ที่เสื่อมโทรม หรือถูกทำลายได้รับการฟื้นฟู ๑๐๐ ไร่/ปี หรือ ๑๐,๐๐๐ กล้า/ปี (จากฐานปี พ.ศ.๒๕๖๒ จำนวน ๑๐,๑๑๙ กล้า)
๒. จำนวนเครือข่าย/กลุ่ม/ชุมชน ที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕/ ปี (จากฐานปี พ.ศ.๒๕๖๒ จำนวน ๑,๗๘๖ คน)

๕. แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและขยายผลกระบวนการเรียนรู้และสร้างจิตสำนึกมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล
๒. กำหนดเขตการใช้พื้นที่ประโยชน์ที่ดิน และแหล่งน้ำให้เหมาะสม
๓. ส่งเสริมฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๔. การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี ความมั่นคงปลอดภัย เพื่อสร้างสังคมให้มั่นคงน่าอยู่

๑. บทนำ

แผนพัฒนาจังหวัดพังงา พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ จำเป็นต้องให้ความสำคัญและการพัฒนาคุณภาพชีวิต คุณภาพทางสังคม อย่างบูรณาการและเป็นระบบ ซึ่งจะเป็นฐานสำคัญในการพัฒนายุทธศาสตร์จังหวัดในด้านต่างๆ สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ตามเป้าหมาย โดยเฉพาะการสร้างโอกาสให้กับทุนทรัพย์ของคนประชาสังคม จังหวัดพังงา สู่คุณภาพชีวิตที่ดีให้เป็นปัจจัยเกื้อหนุน เป้าประสงค์ยุทธ “คนพังงามีคุณภาพชีวิตที่ดีสังคมน่าอยู่” มีวัฒนธรรมหลากหลาย หล่อหลอมด้วยกลุ่มชาติพันธุ์มีจิตใจโอบอ้อมอารีสมานฉันท์ ที่รักษาวิถีชีวิตประเพณี วัฒนธรรมดั้งเดิมให้อยู่คู่พังงา บนอัตลักษณ์ของพื้นที่ คงความเป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว อยู่แล้วมีความสุขที่สุด หรือ “พังงาเมืองแห่งความสุข”

๒. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (อยู่ดีกินดีมีสุขและปลอดภัย)
๒. สร้างพึงงาศึกษาหรือสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดช่วงวัย
๓. เพื่อฟื้นฟูมรดกทางสถาปัตยกรรม ศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานวัฒนธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน
๔. สนับสนุนกลุ่ม องค์กรชุมชน สังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมให้มีความอยู่ดีกินดีมีความสุขร่วมกันอย่างยั่งยืน
๕. ส่งเสริมและพัฒนากิจการสร้างสรรค์งาน สร้างรายได้ และขยายโอกาสผู้ด้อยโอกาสทางสังคมให้เข้าถึงและทั่วถึง

๓. เป้าหมาย

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความมั่นคงยั่งยืน
๒. ประชาชนสามารถดำรงชีพภายใต้บรรทัดฐานและค่านิยมของสังคมได้อย่างปกติสุข
๓. เพื่อให้ประชาชนชาวจังหวัดพังงาสามารถพึ่งตนเองได้
๔. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชนในพื้นที่ ในการมีส่วนร่วมต่อการแก้ไขปัญหาทางสังคม
๕. ป้องกันสาธารณภัยทุกรูปแบบ (ระดับตำบลสู่จังหวัด) โดยเฉพาะการป้องกันอุทกภัยในพื้นที่เสี่ยงภัย
๖. ส่งเสริมและพัฒนาภาคสังคม และการดูแลคนไร้ที่พึ่งและการสาธารณสุข

๔. ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของดัชนีความมั่นคงของมนุษย์ (ร้อยละ ๗๕)
๒. ร้อยละของครัวเรือนตกเกณฑ์รายได้ต่ำกว่า ๓๘,๐๐๐ บาท/คน/ปี จากเกณฑ์ จปฐ. (ลดลง ๑๐% ต่อปีจากฐานปี ๒๕๖๒ ที่มีจำนวน ๕๖ ครัวเรือน)
๓. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ร้อยละ ๘๐/ปี

๕. แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์วัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒. ส่งเสริมสังคมแห่งการศึกษาและเรียนรู้ “พังงาศึกษา”
๓. เสริมสร้างความมั่นคงในอาชีพ
๔. ส่งเสริมการให้ประชาชนเข้าถึงสวัสดิการและบริการแห่งรัฐ
๕. เพิ่มประสิทธิภาพระบบรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - สาธารณภัย
 - อุทกภัย
 - อุบัติภัย และอื่นๆ
๖. ส่งเสริมจิตสำนึกและกระบวนการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาด้านความมั่นคง และปัญหาเสพติด
๗. ส่งเสริมและพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน เข้มแข็งพึ่งตนเองได้

๑.๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพังงา (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) วิสัยทัศน์

“เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศชั้นนำ เกษตรกรรมยั่งยืน คุณภาพชีวิตมั่นคง พังงาเมืองแห่งความสุข”

เป้าประสงค์

๑. เพิ่มศักยภาพ และรายได้จากการท่องเที่ยว
๒. สินค้าเกษตรมีคุณภาพ เกษตรกรมีรายได้
๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

พันธกิจ

๑. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วัฒนธรรม วิถีชุมชนตามศักยภาพ เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัด
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน มีความหลากหลาย มีภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อมที่สวยงาม น่าอยู่ ปลอดภัย
๓. พัฒนาและส่งเสริมเกษตรกรรมที่มีคุณภาพ โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนการเพิ่มมูลค่าผลผลิต
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาทุกระดับอย่างมีคุณภาพ
๖. ส่งเสริมและรักษาประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมอันดีงามให้คงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของท้องถิ่น
๗. ส่งเสริมกีฬาทุกระดับเพื่อสุขภาพและความเป็นเลิศ
๘. สนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรทางการเกษตร
๙. พัฒนาคูณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดพังงา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วัฒนธรรม และวิถีชุมชน

กลยุทธ์

๑. พัฒนาเส้นทางคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยวให้สะดวก ปลอดภัย
๒. ปรับปรุง พื้นฟู พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความพร้อม เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว
๓. พัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็ง
๔. สนับสนุนการลงทุนภาคธุรกิจการท่องเที่ยว
๕. พื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
๗. สืบสานประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๘. สนับสนุนเทคโนโลยี นวัตกรรม ด้านการประชาสัมพันธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน บนพื้นฐานของความพอเพียง

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และครัวเรือนเกษตรกร
๒. ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน
๓. สนับสนุนเทคโนโลยี นวัตกรรม จุดรวบรวมและระบายสินค้าทางการเกษตร
๔. สร้างความเข้มแข็งให้แก่กลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร
๕. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
๖. สนับสนุนพืชอัตลักษณ์ประจำถิ่น และพืชเศรษฐกิจใหม่
๗. สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน บนพื้นฐานของความพอเพียง

กลยุทธ์

๑. สนับสนุนให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และเข้าถึงการบริการของภาครัฐ
๒. ส่งเสริมสุขภาพทุกวัย โดยเฉพาะเด็กและผู้สูงอายุ
๓. พัฒนาคุณภาพของศูนย์เด็กเล็กและโรงเรียน
๔. ส่งเสริมและพัฒนาการดูแลระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๕. ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
๖. สนับสนุนให้เยาวชนทั้งในและนอกระบบการศึกษาได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง
๗. เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรทางการศึกษา
๘. สนับสนุนระบบเทคโนโลยีทางการศึกษาให้ทันสมัย
๙. ส่งเสริมการกำจัดขยะมูลฝอย และบำบัดน้ำเสียอย่างเป็นระบบ
๑๐. สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๑. ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รู้ถึงโทษของยาเสพติด

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ วิสัยทัศน์เทศบาลตำบลคึกคัก

“ส่งเสริมเศรษฐกิจ คนมีการศึกษา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
บูรณาการการท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อมดี ชุมชนเข้มแข็ง”

๒.๒ ยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลคึกคัก ครอบคลุมการพัฒนา ๗ ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่	๑ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
ยุทธศาสตร์ที่	๒ การพัฒนาด้านคนและสังคมมีคุณภาพ
ยุทธศาสตร์ที่	๓ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์ที่	๔ การพัฒนาด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
ยุทธศาสตร์ที่	๕ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่	๖ การพัฒนาด้านการบริหารการจัดการ
ยุทธศาสตร์ที่	๗ การพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีอาชีพและรายได้พอเพียง
๒. ประชาชนมีการศึกษาการสร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๓. อนุรักษ์ สืบทอดประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงามและพัฒนาภูมิปัญญาให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม
๔. เสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างมีคุณภาพ
๕. ปรับโครงสร้างการท่องเที่ยว การบริหาร และการค้า
๖. มีความมั่นคงในชีวิต ทรัพย์สินและทางสังคม
๗. ขยะ สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย ได้รับการแก้ไข
๘. การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๓. มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
๔. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น
๕. อุบัติเหตุพื้นที่ลดลง
๖. ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานท้องถิ่นเพิ่มขึ้น
๗. การปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลคึกคักมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
๘. การคมนาคมมีความสะดวกยิ่งขึ้น
๙. มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. เพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลให้มีความสะดวกและมาตรฐาน เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ ให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านคมนาคมขนส่ง ด้านความสงบเรียบร้อย และความสงบสุขของประชาชนและด้านเศรษฐกิจ
๒. เพื่อสนับสนุนเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชน ท้องถิ่น โดยเฉพาะผลิตผลทางการเกษตรและการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ให้มีความสามารถและทักษะในการพัฒนาฝีมือในการผลิตเพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายการตลาด
๓. เพื่อเสริมสร้างทักษะของคนภายในชุมชนทั้งทางด้านจิตใจ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านสวัสดิการและสังคม ด้านสาธารณสุข ด้านกีฬา ให้มีคุณภาพและพึ่งพาตนเองได้
๔. เพื่อพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอันพึงปรารถนาาร่วมกันไม่ให้มีปัญหาภายในชุมชน
๕. เพื่อสนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ ตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๖ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาของตำบลคึกคักมีดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

- กลยุทธ์ที่ ๑.๑ พัฒนาส่งเสริมอาชีพให้แก่กลุ่มเป้าหมาย
 กลยุทธ์ที่ ๑.๒ จัดหางาน สร้างรายได้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านคนและสังคมมีคุณภาพ

- กลยุทธ์ ที่ ๒.๑ สร้างสังคมการเรียนรู้ พัฒนาคนให้มีความรู้คู่คุณธรรม
 กลยุทธ์ ที่ ๒.๒ การเตรียมความพร้อมแก่สังคม ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ
 กลยุทธ์ ที่ ๒.๓ เพิ่มช่องทางการรับรู้ข่าวสารที่ทันสมัยและทั่วถึง
 กลยุทธ์ ที่ ๒.๔ การเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างมีคุณภาพ
 กลยุทธ์ ที่ ๒.๕ การอนุรักษ์สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น
 กลยุทธ์ ที่ ๒.๖ การกีฬาและนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ที่ ๓.๑ ส่งเสริมการท่องเที่ยว การบริการและการค้า

กลยุทธ์ ที่ ๓.๒ พัฒนา/ส่งเสริมการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์ ที่ ๔.๑ การรักษาความปลอดภัย ป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์ ที่ ๔.๒ ส่งเสริมงานป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ ที่ ๕.๑ การบริหารการจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์ ที่ ๕.๒ การควบคุมมลพิษจากขยะ น้ำเสีย ฝุ่นละออง ก๊าซ กลิ่น เสียง

กลยุทธ์ ที่ ๕.๓ ปรับปรุง ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ

กลยุทธ์ ที่ ๖.๑ เสริมประสิทธิภาพการบริหาร การจัดการที่ดี

กลยุทธ์ ที่ ๖.๒ การสร้างธรรมาภิบาลในภาคเอกชนและสังคม

กลยุทธ์ ที่ ๖.๓ การปรับปรุงกฎหมาย

กลยุทธ์ ที่ ๖.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี รายได้ของตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค

กลยุทธ์ ที่ ๗.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า

กลยุทธ์ ที่ ๗.๒ พัฒนาระบบจราจร

กลยุทธ์ ที่ ๗.๓ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Pujositioning) ของเทศบาลตำบลคึกคัก

การกำหนดจุดยืนทางด้านยุทธศาสตร์ ของเทศบาลกำหนดขึ้นเพื่อให้แสดงถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จของการบริหารงานภายในองค์กร ด้วยการหาจุดแข็งขององค์กรที่สามารถนำไปใช้ในการบริหารงาน และนำจุดแข็งนั้นไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งยิ่งองค์กรมีจุดยืนที่ชัดเจนมากเท่าไร จะส่งผลให้บุคลากรขององค์กรสามารถเข้าใจตรงกัน ไม่มีความสับสน กลยุทธ์ต่างๆขององค์กรจะต้องสอดคล้องกับจุดยืนทางยุทธศาสตร์ด้วย

เทศบาลตำบลคึกคัก ได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา ไว้ดังนี้

๑. เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

เนื่องจากสภาพแวดล้อมอันอุดมสมบูรณ์ของตำบลคึกคัก ประกอบด้วย ภูมิอากาศ ทิวทัศน์ที่สวยงาม และสัตว์ป่า นับว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ประสบความสำเร็จในการดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากที่สุด แต่แหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวจะต้องได้รับการดูแลจากทุกๆฝ่าย เนื่องจาก นักท่องเที่ยวที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ อาจทำลายความสวยงามอันทรงคุณค่านี้ลงได้

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเทศบาลตำบลคึกคักมีศักยภาพในการส่งเสริมให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศสูง ซึ่งนับว่าเป็นต้นทุนทางธรรมชาติที่ปรากฏในท้องถิ่นเป็นจุดแข็ง จุดเด่น ของเทศบาลเมืองคึกคักที่น่าสนใจในขณะนี้ สามารถนำไปต่อยอดการพัฒนาให้นำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาในอนาคตได้ เป็นความโดดเด่นของท้องถิ่น ทั้ง ชายหาดทะเลที่สวยงาม ได้รับความสนใจจากนักธุรกิจการท่องเที่ยว ที่สำคัญเจ้าของพื้นที่จะได้รับประโยชน์จากภาคธุรกิจการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ประชาชนได้ตระหนักและรู้จักหวงแหนทรัพยากรการท่องเที่ยว จะทำให้ทิศทางการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตเทศบาลเมืองตะกั่วป่า เป็นไปได้ที่ที่สุด

๒. เป็นองค์กรแห่งธรรมาภิบาล

เทศบาลตำบลศึกคัก มุ่งบริหารงานพัฒนาโดย ยึดมั่นธรรมาภิบาล บริการเพื่อประชาชน ประชาชนต้องได้รับการบริการสาธารณะที่ดีขึ้น หรือไม่ต่ำกว่าเดิม มีคุณภาพมาตรฐาน มีการบริหารจัดการด้วยความโปร่งใส มีประสิทธิภาพและรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชน ภาคประชาสังคมร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินงานและติดตามตรวจสอบ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นแนวทางการปฏิบัติราชการให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๖ ประการ คือ

(๑.) หลักนิติธรรม คือการบริหารองค์กรโดยยึดระเบียบกฎหมายต่างๆและนำไปปฏิบัติอย่างเท่าเทียม ตลอดจนการตราเทศบัญญัติ ระเบียบข้อบังคับและกติกาต่างๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรมไม่เอื้อประโยชน์ต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นที่ยอมรับของประชาชน และยินยอมพร้อมใจและถือปฏิบัติร่วมกันอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม และสร้างวัฒนธรรมองค์กรทั้งฝ่ายบริหารและพนักงานเทศบาลปฏิบัติตามข้อบังคับต่างๆที่ตราขึ้นอย่างตรงไปตรงมา ยึดมั่นในประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้ง

(๒.) หลักคุณธรรม คือการบริหารองค์กรโดยยึดถือและเชื่อมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องดีงาม โดยการสร้างค่านิยมที่ดีงามให้ผู้บริหารเทศบาล พนักงานท้องถิ่นถือปฏิบัติ ได้แก่ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ ความอดทนขยันหมั่นเพียร ความมีระเบียบวินัย เป็นต้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นที่ยอมรับของประชาชน

(๓.) หลักความโปร่งใส คือการบริหารองค์กรโดยปราศจากทุจริตคอร์รัปชัน โดยการทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา และสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้โดยการปรับปรุงระบบและกลไกการทำงานขององค์กรให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือเปิดให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้สะดวก ตลอดจนมีระบบหรือกระบวนการตรวจสอบและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการสร้างควมไว้วางใจซึ่งกันและกัน และช่วยให้การทำงานของภาครัฐและภาคเอกชนปลอดจากการทุจริตคอร์รัปชัน

(๔.) หลักการมีส่วนร่วม คือการบริหารองค์กรโดยถือว่าประชาชนเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรย่อมที่จะมีส่วนร่วมในการบริหารราชการในด้านต่างๆของท้องถิ่น โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และร่วมเสนอความเห็นในการตัดสินใจสำคัญของเทศบาล โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วม ได้แก่ การแจ้งความเห็น การไต่สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ หรืออื่นๆ หรือการเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางเชิงบริหารราชการของเทศบาลภายใต้ข้อระเบียบกฎหมายของเทศบาล

(๕.) หลักความรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการ คือการบริหารองค์กรท้องถิ่นหรือปฏิบัติราชการด้วยความรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการ โดยผู้บริหารเทศบาล ตลอดจนพนักงานเทศบาลทุกคน ต้องตั้งใจปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่อย่างดียิ่ง โดยมุ่งให้บริการแก่ผู้มารับบริการ เพื่ออำนวยความสะดวกต่างๆ มีความรับผิดชอบต่อความบกพร่องในหน้าที่การงานที่ตนรับผิดชอบอยู่ และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขได้ทันที

(๖.) หลักความคุ้มค่า คือการบริหารองค์กรท้องถิ่นที่คำนึงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาเทศบาล โดยยึดถือผลประโยชน์สูงสุดของประชาชนเป็นที่ตั้ง สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ เทศบาลตำบลศึกคักคาดว่าเมื่อกำหนดแนวทางการบริหารเทศบาลโดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีแล้ว การพัฒนาท้องถิ่นย่อมเกิดประสิทธิภาพสูงสุด และประชาชนได้รับประโยชน์ในคุณภาพการบริการสาธารณะที่ดีมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ตลอดจนเป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนเจ้าของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

๓. เป็นเมืองน่าอยู่ สังคมน่าอยู่ ประชาชน มีคุณภาพชีวิตที่ดี

มุ่งพัฒนาให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ส่งเสริมสนับสนุนการจัดบริการสาธารณะที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน นำไปสู่ “เมืองน่าอยู่ สังคมเป็นสุข” คือ

(๑) การผังเมืองที่ดี มีการจัดแบ่งการใช้ประโยชน์ที่ดิน ที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษและความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน

(๒) มีการจัดสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะที่ครบถ้วน สมบูรณ์ เพียงพอต่อความต้องการ มีการจัดระบบคมนาคมที่เหมาะสม

(๓) มีสวนสาธารณะ แหล่งนันทนาการเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจที่ดี เพียงพอต่อความต้องการแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง เป็นธรรม

(๔) ประชาชนเห็นคุณค่าและอนุรักษ์ แหล่งท่องเที่ยว

(๕) มีแหล่งน้ำที่มีศักยภาพ มีความสะอาด มีการบริหารจัดการที่ดี

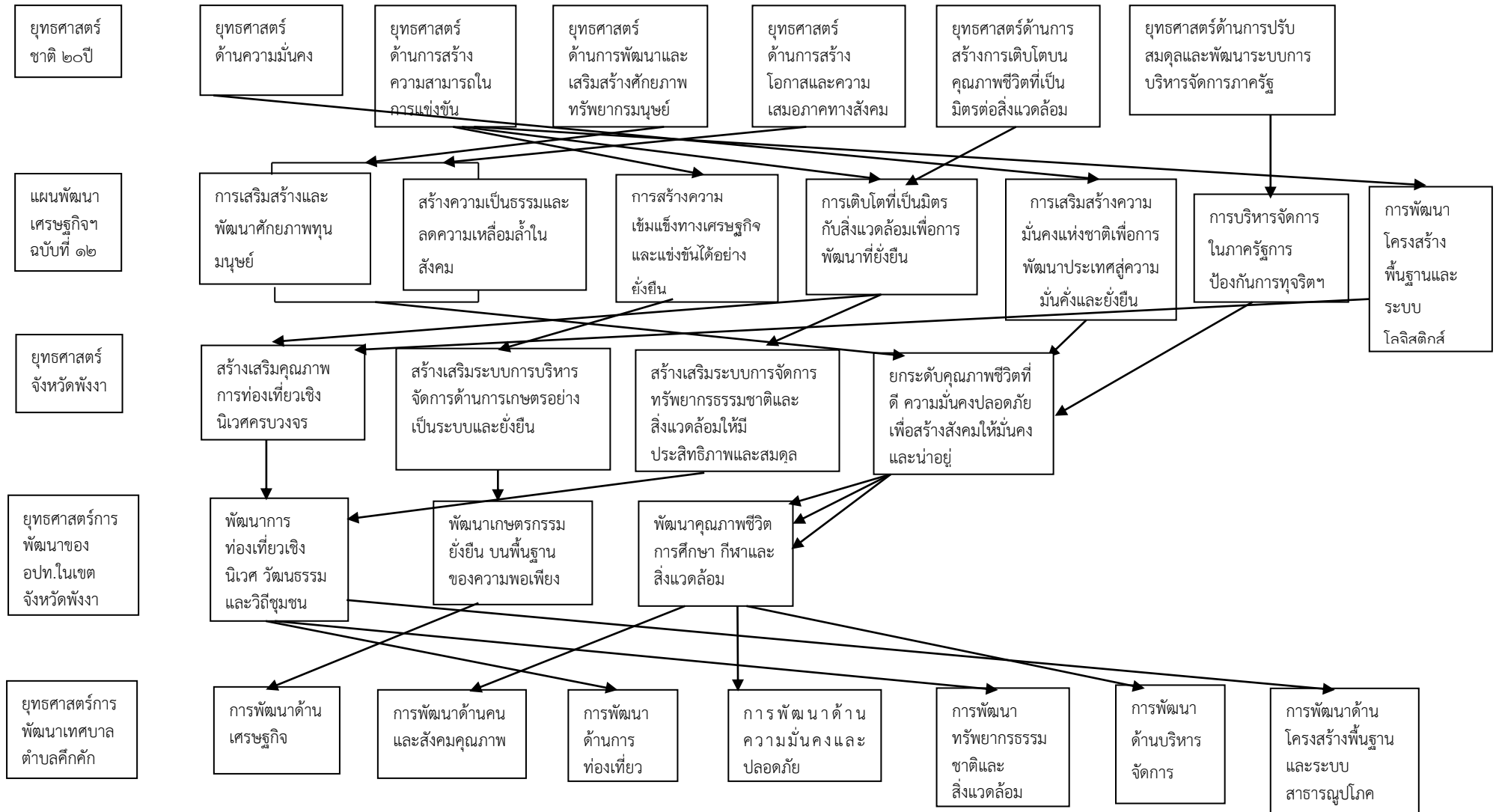
(๖) รักษามรดกทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น ให้มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน

(๗) ประชาชนมีโอกาสได้รับการศึกษาและพัฒนาศักยภาพอย่างกว้างขวาง ทั่วถึง และเท่าเทียมกัน

(๘) เป็นเมืองที่มีระเบียบวินัยดี ประพฤติถูกต้องตามกฎหมาย มีความปลอดภัยจากสิ่งเสพติดให้โทษ ปลอดภัยจากอาชญากรรม มีการจัดระเบียบสังคมที่ดี

(๙) ประชาชนมีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี มีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

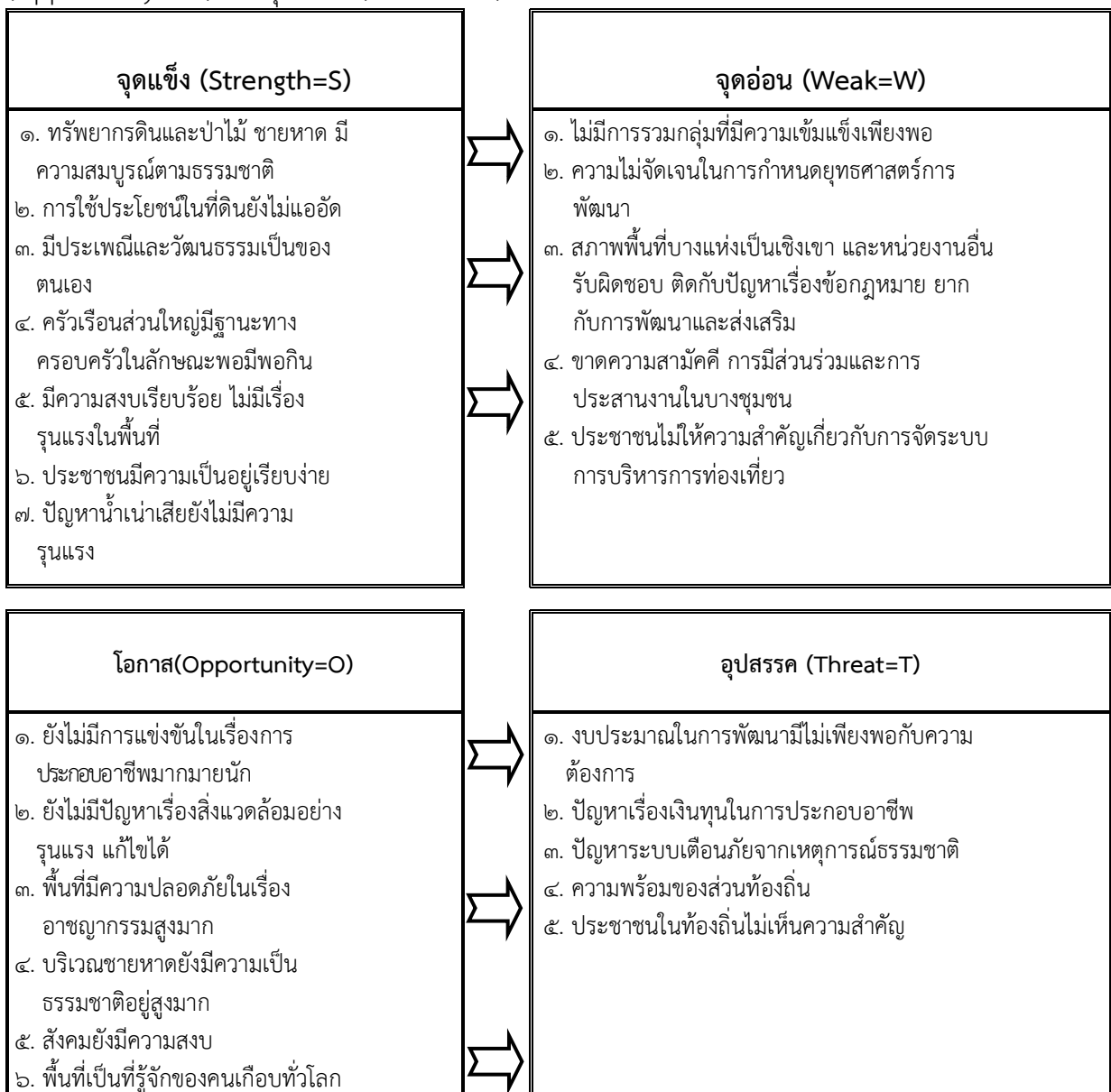
๒.๘ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์ กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาต่างๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานการณ์ของท้องถิ่นในปัจจุบันโดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นมีสถานการณ์การพัฒนาอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้โดยใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่จุดแข็ง (Strength – S) จุดอ่อน (Weak – W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity – O) และอุปสรรค (Threat – T) เป็นเครื่องมือ วิเคราะห์ได้ดังนี้

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง

เทศบาลตำบลคึกคัก ได้จัดตั้งจาก องค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก เป็นเทศบาลตำบลคึกคัก เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๕ ครอบคลุมพื้นที่ทั้ง ตำบลคึกคัก มีเนื้อที่ทั้งหมด ประมาณ ๙๒,๐๐๙ ไร่ หรือ ๑๔๗.๒๑ ตารางกิโลเมตร จากการสำรวจและวิเคราะห์สภาพทางกายภาพของตำบลคึกคัก และบริเวณพื้นที่ต่อเนื่องสามารถสรุปสภาพปัญหาของตำบลคึกคักได้ ดังนี้

๑.) ปัญหาทางด้านกายภาพ ปัญหาของสภาพพื้นที่เนื่องจากเทศบาลตำบลคึกคัก มีประมาณฝนตกเกือบตลอดทั้งปี บางพื้นที่ตำบลคึกคักยังขาดระบบการระบายน้ำที่มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขัง ซึ่งในอนาคตเทศบาลมีโครงการก่อสร้างระบบระบายน้ำเพื่อแก้ไขปัญหา

๒.) ปัญหาด้านการคมนาคมและขนส่ง ปัจจุบันเทศบาลตำบลคึกคัก มีถนนเชื่อมโยงกับชุมชนในเขตเทศบาล ระบบและโครงข่ายถนน แต่ละสายในเขตเทศบาลส่วนใหญ่เป็นถนนคอนกรีตและลาดยาง แต่ปัญหาการคมนาคมส่วนมากคือถนนชำรุด ทำให้การคมนาคมไม่สะดวก และไม่มีเส้นแบ่งช่องจราจร

๓.) ปัญหาด้านนันทนาการ เนื่องจากภายในชุมชนมีพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมและพื้นที่ในการชุมนุมคนเพื่อการทำกิจกรรม ไม่เพียงพอต่อการมาใช้บริการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกายของคนในชุมชน

๔.) ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมชุมชน เนื่องจากเทศบาลตำบลคึกคัก บางพื้นที่เป็นชุมชนเมืองหนาแน่น แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ได้มาตรฐาน เช่นการคัดแยกขยะ ก่อทิ้งลงถัง ซึ่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ตามการขยายตัวของชุมชนเมือง ปัญหามลพิษทางอากาศที่เกิดจากการเผาขยะของแต่ละครัวเรือน และปัญหาการปล่อยน้ำเสียจากครัวเรือนลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติโดยไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียที่ถูกต้อง ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตได้

๕.) ปัญหาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาตะกั่วป่า การให้บริการในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก ยังมีปัญหาไฟดับบ่อย ทำให้เกิดความไม่สะดวก และเกิดปัญหาในการทำงาน ดังนั้นจึงต้องมีการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้เทศบาลมีความอยู่เป็นอยู่ที่ดีอย่างยั่งยืนต่อไป

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
๑	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	บริการชุมชนและสังคม	๑.แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัดฯ	กองการศึกษา
๒.	การพัฒนาคนและสังคมมีคุณภาพ	บริหารทั่วไป บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	๑.แผนงานบริหารงานทั่วไป ๒.แผนงานการศึกษา ๓.แผนงานสาธารณสุข ๔.แผนงานสังคมสงเคราะห์ ๕.แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๖.แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ ๗.แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	สำนักปลัดฯ กองการศึกษา กองสาธารณสุขฯ สำนักปลัดฯ สำนักปลัดฯ สำนักปลัดฯ กองการศึกษา กองช่าง	กองการศึกษา สำนักปลัดฯ สำนักปลัดฯ กองช่าง กองการศึกษา สำนักปลัดฯ
๓.	การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว	บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	๑.แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ ๒.แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	สำนักปลัดฯ สำนักปลัดฯ	กองการศึกษา กองช่าง

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
๔.	การพัฒนาด้านความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	บริหารทั่วไป การเศรษฐกิจ	๑.แผนงานการรักษาความสงบภายใน ๒.แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	สำนักปลัดฯ สำนักปลัดฯ	กองช่าง กองช่าง
๕.	การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	บริหารทั่วไป บริการชุมชนและสังคม	๑.แผนงานบริหารงานทั่วไป ๒.แผนงานสาธารณสุข	สำนักปลัดฯ กองสาธารณสุขฯ	สำนักปลัดฯ
๖.	การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ	บริหารทั่วไป การเศรษฐกิจ	๑.แผนงานบริหารงานทั่วไป ๒.แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา ๓.แผนงานการเกษตร ๔.แผนงานการพาณิชย์	สำนักปลัดฯ กองการศึกษา กองการศึกษา สำนักปลัดฯ	กองคลัง กองช่าง สำนักปลัดฯ กองช่าง
๗.	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค	บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	๑.แผนงานเคหะและชุมชน ๒.แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา ๓.แผนงานการเกษตร	กองช่าง กองช่าง กองช่าง	
รวม	๗ ยุทธศาสตร์	๓ ด้าน	๑๑ แผนงาน	๔ หน่วยงาน	๔ หน่วยงาน